Frivillige bidrager med mange positive ting til de kommunale arbejdspladser, men der er også torne på roserne.

organisation side 17

Borgmestre vil have lov til at fravælge leverandører, der har placeret ejerskab i skattely.

indkøb side 3

Maria Steno: Borgmestrene er blevet de nye skaffedyr.

strategi side 5

kommunen

politik fra rødderne | mandag 1. maj 2017 · nr. 11 · 60. årgang

Farvel byråd!

FOTO: THOMAS JUUL / JUUL FOTOGRAFI

Ved KV13 var han nyvalgt og fyr og flamme. Ved KV17 genopstiller Arne Spicer Lindgren (V) ikke, fordi han er udkørt og savner sin familie, sin fritid og sit overskud til at drive egen virksomhed. 4,4 procent af de nyvalgte ved KV13 genopstiller ikke på grund af arbejdspres.

tema: trivsel i toppen side 8-10

"Folk farer vild i vores systemer"

Bettina Post gør status efter et år som borgerrådgiver **interview side 12-13**

"Et forudsigeligt tyveri": KL-formand Martin Damm (V) kender allerede plottet for forårets økonomi-forhandlinger.

økonomi side 6-7

Kommuners klimaplaner "mangelfulde"

12 kystkommuner mangler at forholde sig til oversvømmelser fra havet i deres klimatilpasningsplaner, viser en evaluering fra Miljøstyrelsen. En del har kun set på oversvømmelsesrisikoen fra regn, men har ignoreret eksempelvis grundvandsstigning, vandløb og havvand, skriver DR P4 Midt & Vest. I Ringkøbing-Skjern peger formanden for Teknik og Miljø, Ole Kamp, på, at kommunen indgår i fællesaftalen med staten om kystbeskyttelse, som dækker flere vestkystkommuner fra Lodbjerg til Nymindegab.

- Vi får problemer, hvis havet gennembryder kysten. Der har vi jo fællesaftalen med staten, som gerne skal sikre, at vi kan holde Nordsøen ude, siger han til DR P4 Midt & Vest.

64

Så mange gange har hver kommune i gennemsnit registreret magtanvendelser i landets folkeskoler i 2016. Magtanvendelse dækker for eksempel over, at en lærer tager fat i en elev eller fastholder barnet. I 2013 blev der registreret 30 tilfælde.

Kilde: DR Syd

Millionbonus for at løfte svage elever

120 skoler fordelt på 57 kommuner kan gøre sig fortjent til en præmie i millionklassen. Det er skoler med en særlig stor andel af fagligt svage elever. De kan opnå en præmie på mellem 1,3 og 1,5 million kroner om året afhængig af skolens størrelse, hvis de over tre år reducerer andelen af elever, der får under karakteren 4 i dansk og matematik, med 15 procentpoint.

Det oplyste statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) og undervisningsminister Merete Risager (LA) på et fælles pressemøde. Her sagde statsministeren:

- Jeg godtager ikke den forklaring, at fordi man er født ind i en bestemt baggrund eller i en bestemt familie, kan skolen bare give op, siger Løkke.

Konsulenter har kostet 3,7 milliarder

Statens forbrug af konsulentydelser er i 2016 steget betragteligt og kostede det år 3,7 milliarder kroner, mens forbruget i 2015 og 2014 lå påomkring tre milliarder, skriver Altinget.

Opgørelsen er lavet af Moderniseringsstyrelsen og kommer som svar på et paragraf-20-spørgsmål fra Pelle Dragsted (EL). Der findes ikke nogen forklaring på stigningen i svaret fra minister for offentlig innovation Sophie Løhde (V), men der gives mulige årsager:

'Det kan muligvis skyldes opgaver, der blev udskudt fra 2015 til 2016 på grund af ressortomlægninger og ekstraordinære opgaver vedrørende udflytning af statslige arbejdspladser samt genopretningen af SKAT,' hedder det.

livsstil

Selvom danskernes levealder er steget, er der rum til forbedring. Det siger fungerende sundhedsminister Karen Ellemann ifølge Ritzau: - Både rygning, alkohol, kost og motion er der, hvor vi har meget forbedringspotentiale. En ny analyse fra Finansministeriet viser, at middellevetiden i Danmark er nu 78,8 år for mænd og 82,8 år for kvinder. Siden år 2000 er der sket en stigning i middellevetiden på 4,5 år for mænd og nu er 3,8 år for kvinder.

Foto: Per Rasmussen / Polfoto

AMU vil uddanne ledige til kommende jobs

Det skal være muligt at uddanne ledige til 'at ligge på lager' til arbejdsmarkedet. Det siger Peter Thomsen, der er direktør for AMU Nordjylland i Aalborg, til DR Nordjylland.

I dag får ledige groft sagt kun et offentligt tilskud til en arbejdsmarkedsuddannelse fra AMU, hvis de allerede har en aftale med en arbejdsgiver, der har lovet at ansætte dem, når de er færdige med uddannelsen eller kurset, siger direktøren. Men det er ifølge AMU ikke løsningen, når mange virksomheder har brug for den rigtige arbejdskraft her og nu.

"Godt, det ikke er mig, der har ansvaret for det. At komme med en erkendelse af, at man ikke kan levere, og at man bare skal sige farvel til 80 milliarder, er jo for os almindelige mennesker ikke til at forstå."

Jørgen Johansen (K), borgmester i Allerød Kommune, efter at SKAT meldte ud, at man måtte vinke farvel til op mod 80 milliarder kroner ud af i alt 100 milliarder kroner, som danskerne skylder.

Anders Vistisen
@AndersVistisen

"Eksperter" står afklædt tilbage efter Europol-aftale. Pinligt for dem og medier.
#dkmedier #dkpol #eudkpol

- I en tid, hvor det går stærkt på arbejdsmarkedet, er man nødt til løbende at uddanne folk, der straks kan tiltræde i et job, siger Peter Thomsen. Arbejdsløsheden er nu så lav, at der kun er 20.000 ledige i reserve. Derfor advarer de økonomiske vismænd om truende mangel på arbejdskraft i 2019.

Bemærkning og rettelse

I seneste nummer blev det afdækket, at kommunerne i 2015 betalte 4,4 milliarder kroner til 32 leverandører, der var helt eller delvist ejet via selskaber i skattely. Efter publiceringen er vi blevet opmærksomme på følgende:

- *I listen havde vi frasorteret danske leverandører, der er ejet af bagvedliggende børsnoterede selskaber. Det bør derfor bemærkes, at PWS DANMARK A/S efterfølgende (i foråret 2017) er blevet opkøbt af en børsnoteret virksomhed.*
- *Det fremgik, at leverandøren I.M. FRELLSEN K/S havde betalt 21.127 kroner i selskabsskat i 2015. Men da man i et kommanditselskab (K/S) afregner skatten af de personlige ejere som personlig indkomst, kan vi faktisk ikke angive et beløb. Vi beklager fejlen.*

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen ApS, Gammel Strand 50 DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administration, salg og abonnement: Lisbeth Moesgaard
Redaktion: red@kommunen.dk
Tlf. 3334 6069

Redaktionschef: Johan Seidenfaden
Redaktionssekretær: Charlotte Holst

Journalister: Knud Abildtrup, Astrid Skov Andersen, Daniel Christensen, Mathilde Friis-Andersen, Jens Holm, Michael Kjærgård, Anders Kjøller, Anni Kristensen, Frederik Buhl Kristensen, Ronja Pilgaard, Susanne Sayers, Jonathan Tybjerg, Arne Ullum, Per Vinther

Debat & Navne: debatognavne@kommunen.dk

Avislayout: Jakob Thuemoes Nadine Nielsen

Korrektur og faktatjek: Mads Westermann, Svend Kjems Hove

Redaktionsassistent: Mads Westermann Nadine Nielsen

Foto: Scanpix, Polfoto

Salg & abonnement: Lisbeth Moesgaard, tlf. 4635 3343 lisbeth@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.595 kr. www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer: Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401 jørgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 3334 6062 henrik@kommunen.dk

Læsertal: 40.000 (Index Danmark/Gallup 3. kvartal 2016)

Tryk: JYPA/OTM

Kommunen udgives på et kritisk og uvildigt journalistisk grundlag. Målgruppe: politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med *dknyt.dk*.

kommunen
AGORA
DKNYT

Borgmestre kræver ret til at fravælge leverandører i skattely

Borgmestre kritiserer Folketinget for at nøle med løsninger, der kan sikre, at kommunerne ikke giver penge direkte til virksomheder, som sender pengene ud af landet i skattely.

En undersøgelse i seneste udgave af *Kommunen* **kortlagde, at kommunerne i 2015 havde omkostninger for 4,4 milliarder kroner til 32 leverandører, som har ejerskab – eller dele af ejerskabet – placeret i skattelylande.**

"Hvis lovgiverne ikke vil være med til at løse problemet, eller hvis de ikke kan finde ud af det, så må vi jo i kommunerne beslutte, at der er virksomheder, vi ikke vil handle med."
Erik Nørreby (V), borgmester i Fanø Kommune

lovgivning

Af Jens Holm
jens@kommune.dk

Mindst 20 borgmestre vil have lov til at kunne fravælge private leverandører med ejerskabet placeret i lande, der karakteriseres som skattely. Det viser en rundspørge foretaget af *KOMMUNEN*.

"Vil du bakke op om et krav til regeringen om at give kommunerne hjemmel til at kunne fravælge leverandører, der har ejere i skattelylande?" lød spørgsmålet, som 25 borgmestre valgte at besvare. Heraf tilkendegav 20 deres opbakning, mens de resterende 5 svarede "ved ikke".

En af de borgmestre, der ønsker en ændring af lovgivningen, er Jacob Bundsgaard (S), borgmester i Aarhus Kommune.

- Folketinget og regeringen må skride ind, når de ser problemerne, og når det kan konstateres, at der er virksomheder, der foretager aggressiv skatteplanlægning, siger han.

"Folketinget gør jo intet"

Hos Norddjurs Kommune undrer borgmester og tidligere medlem af Folketinget Jan Petersen (S) sig over, at der ikke er sket mere på området de senere år.

- Oppositionspartierne kunne jo rejse en forespørgsel eller bede om en redegørelse for at få belyst problemet. Ellers kunne regeringspartierne bede om at få udredt problematikken ordentligt på tværs af centraladministrationen for at få afdækket, hvilke instrumenter der kan benyttes for at stoppe skattelyleverandørerne, mener Jan Petersen (S).

På Fanø er borgmester Erik Nørreby (V) klar til at trække en streg i sandet - med eller uden hjælp fra politikerne i Folketinget.

- Hvis lovgiverne ikke vil med til at løse problemet, eller hvis de ikke kan finde ud af det, så må vi jo i kommunerne beslutte, at der er virksomheder, vi ikke vil handle med, mener Erik Nørreby (V), borgmester i Fanø Kommune.

Borgmestrene er bekymrede for, om skattelykonstruktionerne medfører, at regningen sendes videre til lønmodtagerne og de virksomheder, som ikke benytter sig af aggressiv skatteplanlægning.

- Som det kører i øjeblikket, så mangler staten penge fra mange af de firmaer, som placerer deres overskud og økonomi i skattely. Det vil sige, at der kommer til at mangle penge i husholdningsregnskabet i butikken Danmark, fortæller Thomas Lykke Pedersen (S), borgmester i Fredensborg Kommune.

"Nej tak til regulering"

Det er dog ikke alle borgmestre, der ønsker sig en revideret - eller ny - regulering som løsning.

- Jeg appellerer til den tillid og moral, der indgår i alt det her. Det handler jo også om at sikre retssikkerheden for de virksomheder, som måtte komme i mistanke for brug af skattely; derfor er det et meget kompliceret, siger Jørgen Johansen, borgmester (K) i Allerød Kommune.

Men der er jo masser af eksempler på, at virksomhedernes moral kun rækker et stykke af vejen, så det er vel nødvendigt at regulere området yderligere, hvis man gerne vil løse problemet?

- Det er et meget komplekst spørgsmål at svare ja eller nej til, så det vil jeg undlade at gøre. Regulering kan også føre til øget bureaukratisering, og det er ikke vejen frem, pointerer borgmester Jørgen Johansen.

Helt grundlæggende er det ikke ulovligt at udnytte dansk og europæisk skattelovgivning til at sende skattefri udbytter til skattelylande, eksempelvis via Luxembourg til britiske Kanal øer, såsom Jersey og Guernsey.

Regeringen: Vi arbejder allerede på sagen

En større analyse af de nuværende muligheder for at foretage fravalg i udbudsrunder er lige på trapperne.

respons

Af Jens Holm
jens@kommune.dk

I regeringen er erhvervsminister Brian Mikkelsen (K) enig med borgmestrene i, at "skatteborgernes penge selvfølgelig ikke skal sendes i skattely via udbud".

Og ministeren fremhæver, at borgmestrene snart kan se frem til en afklaring omkring fravalgsmulighederne indenfor den nuværende lovgivning.

- Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der vejleder om udbudsreglerne, er på vej med en vejledning, der skal give overblik over mulighederne, skriver han i et skriftligt svar til *Kommunen*.

Analysearbejdet fra Konkurrencestyrelsen blev igangsat af den forrige regering i forbindelse med tilblivelsen af den såkaldte Skattelypakke.

"Der er nogle begrænsninger i EU's udbudsregler, der giver udfordringer."
Simon Emil Ammitzbøll (LA)

- Når det gælder krav om andre skatteforhold, for eksempel, at virksomheden har en skattepolitik, så er der nogle begrænsninger i EU's udbudsregler, der giver udfordringer. Derfor er vi fra dansk side i løbende dialog med EU-Kommissionen om at forbedre muligheden for at stille krav på skatteområdet i forbindelse med udbud, afslutter ministeren.

Ordførere støtter op

Avisen har også skriftligt spurgt Folketingets kommunalordførere, skatteordførere og erhvervsordførere om, hvad de siger til borgmestrenes krav om lovhjemmel til at kunne fravælge skattelyleverandører. SF og Enhedslisten har svaret.

- Jeg vil spørge ind til indenrigsministerens [Simon Emil Ammitzbøll (LA), red.] holdning til, hvad han mener om kommunernes brug af skattelyleverandører, via et §20-spørgsmål, da det er ham, der har ansvaret for kommunerne, siger Kirsten Normann Andersen, der er medlem af Folketinget og kommunalordfører for SF.

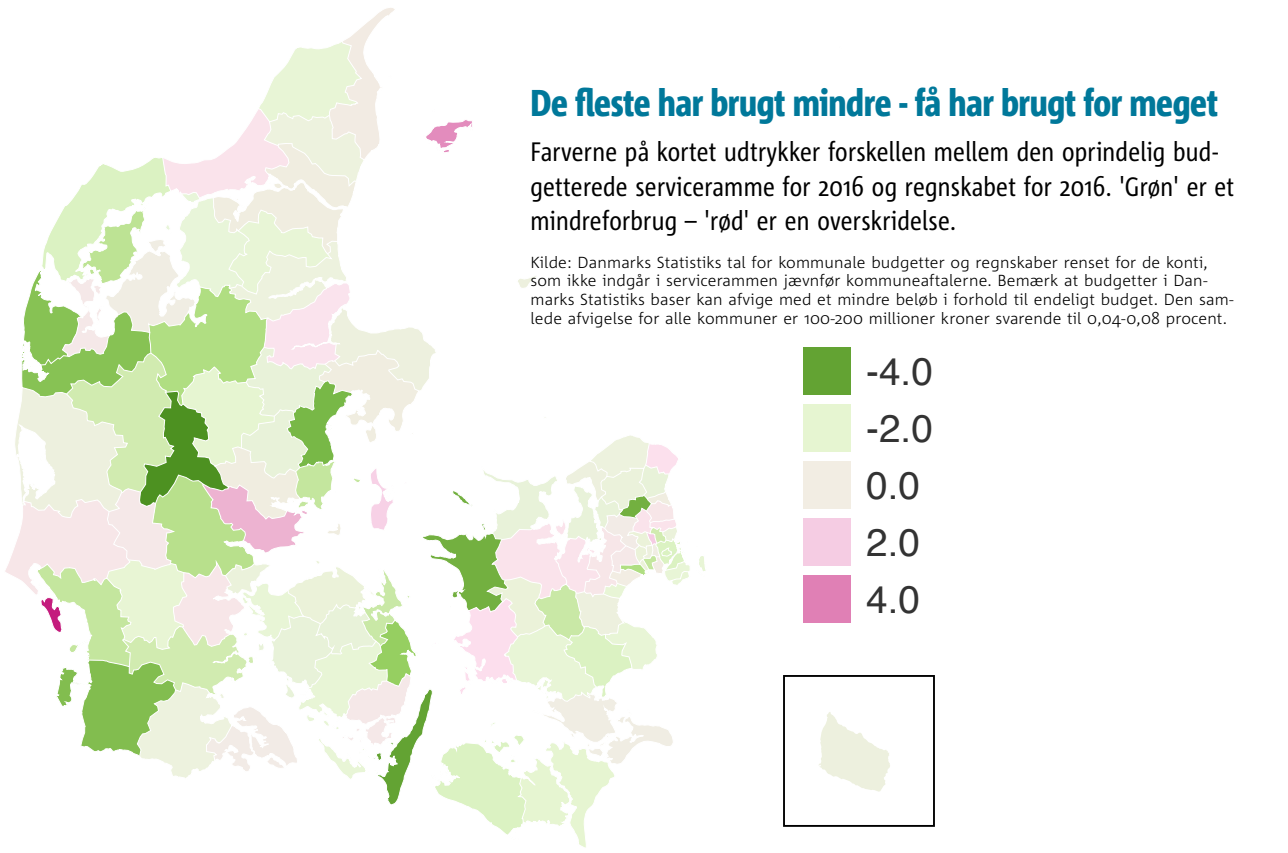
Også Enhedslisten bakker op om borgmestrenes krav om lovhjemmel til at kunne fravælge bestemte leverandører.

- Regeringen skal udarbejde klare retningslinjer for kommuner, regioner og staten og give anvisninger på, hvordan den offentlige sektor i sin indkøbspolitik kan prioritere virksomheder, der ikke benytter sig af skattely, siger Rune Lund og fortsætter:

- Analysearbejdet skal give et overblik over, hvilken lovgivning og hvilke regler der kan ændres, for at den offentlige sektor får yderligere håndtag til at bekæmpe skattely.

Store forskelle i kommuners over- eller underforbrug

Samlet kom kommunerne ud af 2016 med et underforbrug på næsten tre milliarder kroner Men det tal dækker over kommuner med et merforbrug på over fem procent og kommuner med et underforbrug helt ned i nærheden af fire procent.

budget

Af Arne Ullum
arne@dk-okonomi.dk

Historien om det store mindreforbrug af servicerammen på 2,9 milliarder kroner i de danske kommuner i 2016 er langt mere nuanceret, end debatten i særlig Folketinget har givet indtryk af.

En gennemgang af de endelige regnskabstal fordelt på kommuner viser, at mens 25 kommuner har brugt over 2 procent mindre end budgetteret, så er der modsvarende 25 kommuner, der i 2016 overskred den budgetterede serviceramme.

Mens de 25 kommuner med stort mindreforbrug tilsammen har sparet 2,5 milliarder kroner og dermed teoretisk set kan øge forbruget uden at overskride deres serviceramme i 2017, så har de 25 kommuner med overforbrug behov for at skære op til 413 millioner i servicerammen i 2017, medmindre de vil risikere bøder for at overskride servicerammen. Både for kommuner med over- og underforbrug gælder, at servicerammen som led i kommuneaftalen fra sidste sommer er udvidet en smule.

Pas på med at se på ét år

Flere kommunale økonomifolk, som DK-Økonomi har været i kontakt med, påpeger, at man skal være varsom med at alene at se på servicerammen og især at se isoleret på et enkelt år.

Det er ellers præcis, hvad regeringens økonomiske ministre har gjort.

Finansminister Kristian Jensen (V) brugte ved en forespørgselsdebat i sidste uge netop det store mindreforbrug i 2016 som argument.

- Samtidig viser kommunernes foreløbige regnskaber for 2016 en budgetmæssig underskridelse af servicerammen i omegnen af 3 milliarder kroner. Det indikerer altså, at der inden for de nuværende rammer eksisterer et betydeligt råderum i kommunernes udgifter til service, sagde han i et forsvar for en stram kommuneaftale til sommer.

Kollegaen, økonomiminister Simon Emil Ammitzbøll (LA), foreslog, at kommunerne skulle sænke skatterne på baggrund af mindreforbruget i 2016.

- Jeg tager resultatet for serviceudgifterne som udtryk for, at kommunerne forstår at udnytte mulighederne for løbende at løse opgaverne mere effektivt. Når kommunerne effektiviserer, er det med til at gøre en offentlig sektor, der er rigeligt stor, lidt mindre. Jeg ser gerne, at kommunernes forbedrede økonomi kommer borgerne til gavn i form af skattelettelser, lød opfordringen fra ministeren.

Frygt for bøder

Holstebros vicekommunaldirektør Claus Brandt siger, at det er alt for snævert blot at se på servicerammen og især, hvis man kun ser på den i et enkelt år.

- Samtidig har vi en budgetlov, som gør, at kommunerne bliver straffet meget hårdt, hvis vi overskrider budgettet. Derfor er vi tvunget til at holde os på den ene side af stregen, siger han.

Holstebro Kommune havde i 2016 et mindreforbrug på 3,51 procent eller cirka 81 millioner kroner, og Claus Brandt vedgår, at mindreforbruget har været større end tilsigtet.

- I 2015 oplevede vi stigende udgifter på især vores ældreområde og på folkeskolen, hvorfor vi i 2016 har haft fokus på at skabe balance i økonomien på disse områder. Der er i 2016 gennemført to større strukturændringer på dagtilbud- og folkeskoleområdet, som har gjort, at områderne har været tilbageholdende i 2016, oplyser han.

Samtidig har mange kommuner den regel, at et mindre- eller overforbrug i ét år overføres til det følgende år for derigennem at tilskynde de enkelte områder til at være sparsommelige og ikke brænde budgettet af i slutningen af året. Men det betyder samtidig, at forbruget i eksempelvis Holstebro Kommune bliver større i 2017, hvis de enkelte områder begynder at bruge af de overførte midler.

Det er blandt andet en af årsagerne til, at Slagelse Kommune i 2016 havde et overforbrug af servicerammen i forhold til budgettet på 1,27 procent eller godt 41 millioner kroner.

- Der er tale om merudgifter på flere serviceområder i kombination med, at der er områder, som også har brugt af overført mindreforbrug fra 2015, oplyser økonomidirektør Ole Kristensen.

» **Læs hele historien på dk-okonomi.dk**

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på **www.dknyt.dk/stillinger**

Personalejuridisk chef til Center for Økonomi og Personale, Lyngby-Taarbæk Kommune
Vores dygtige chef har valgt at gå på pension. Derfor søger vi en dygtig og engageret chef til afdelingen for Personalejura og Arbejdsmiljø.
Ansøgningsfrist: 17/5-2017

Direktør for Teknisk Forvaltning, Brøndby Kommune
Brøndby Kommune søger en visionær og handlekraftig direktør for det tekniske område.
Ansøgningsfrist: 14/5-2017

Budget-og finanschef til Vejle Kommune
Du kommer med et solidt videns- og erfaringsniveau fra budget- og finansområdet og med ledelsesredskaber, du ved virker i praksis.
Ansøgningsfrist: 14/5-2017

Direktør, Ishøj Kommune
Den nye direktør får ansvar for teknik- og miljøområdet, borgerservice og IT.
Ansøgningsfrist: 8/5-2017

Strategisk sundhedskonsulent, Fælleskommunalt Sundhedssekretariat
Vi søger en strategisk sundhedskonsulent, som får en nøglerolle i strategisk planlægning og understøttelse af kommunernes målsætninger og prioriteringer på det kommunale sundhedsområde.
Ansøgningsfrist: 2/5-2017

Kommunernes nye skaffedyr

strategi

Maria Steno er kommunikationsrådgiver og partner i Geelmuyden Kiese og kommunalpolitiker (Lokallisten) i Rudersdal.

Nævn en jysk borgmester, som ikke vil have en politiskole. Borgmesterens rolle er nemlig ved at ændre sig. Forventningen er, at borgmesteren skaffer nye uddannelsesinstitutioner, nye arbejdspladser, nye virksomheder, flere statslige midler til infrastruktur eller en bedre udligningsordning. Med andre ord: Borgmesteren er blevet kommunens skaffedyr, og kommunerne er blevet interesseorganisationer.

Før i tiden var borgmesteren primært fokuseret internt i kommunen, og borgmesteren var primært synlig lokalt overfor kommunens borgere og borgmesterens vælgere. I dag bliver borgmestrene i stigende grad vurderet på deres evne til at være synligt til stede udenfor kommunen i rollen som ambassadør og lobbyist for området.

De populære borgmestre er gode til at skaffe goder til kommunen i form af bidrag, arbejdspladser eller uddannelsesinstitutioner fra staten eller i form af nye virksomheder og borgere fra andre dele af landet eller udlandet.

Winni Grosbøll fra Bornholm og hendes store succes med først at få og siden fastholde Folkemødet på Bornholm er et skoleeksempel på det. Og ikke nok med det - i kølvandet på Folkemødet kom redningen af Bornholms slagteri og billigere færgebilletter til øen. Tilsammen nok til at sikre borgmesteren en stor plads i de kommunale historiebøger og en borgmestereffekt uden lige. Som nogle venner fra Bornholm sagde: Hun er vores borgmester lige så længe, hun selv vil.

Borgmestre i kø som værter

Derfor er der nu også gået sport i at tilbyde sig som vært for politiskolen. Ikke så snart var meldingen om forsinkelser i byggeriet i Vejle meldt ud, før den ene borgmester efter den anden meldte sig på banen som midlertidig vært. De borgmestre i nabolaget omkring Vejle, som ikke udnyttede (medie)muligheden, så nærmest defensive ud. På samme måde er kampen om andre statslige arbejdspladser intensiveret med regeringens udflytningsdagsorden.

Engang skrev borgmesteren et brev til ministeren, og kommunalbestyrelsen sendte høringssvar - i dag opfører mange borgmestre sig som lobbyister. De er proaktive på store og små dagsordener af betydning for kommunen. De forbereder sig til tænderne: Kommunen producerer argumenter og notater og sender borgmester, kommunaldirektør og eventuelle andre kommunalbestyrelsesmedlemmer med gode forbindelser til Slotsholmen afsted med budskaber, som skal fremme kommunens sag.

Sådan som de vestjyske kommuner altid har været gode til, når det gjaldt om at sikre motorveje til området.

Borgmestrene indgår samtidig nye alliancer for at fremme en bestemt sag eller et lokalområde. Kommunernes landdistriktsråd og grupperingerne omkring udligningsordningen er et eksempel på det, ligesom en fælles alliance mellem borgmesteren og erhvervslivet i Kalundborg arbejder for en motorvej til byen.

”Engang skrev borgmesteren et brev til ministeren, og kommunalbestyrelsen sendte høringssvar – i dag opfører mange borgmestre sig som lobbyister. De er proaktive på store og små dagsordener af betydning for kommunen.”

Et nulsumsspil for Danmark

Konkurrence mellem kommunerne om for eksempel statslige arbejdspladser eller uddannelsesinstitutioner ligger indenfor kommunalfuldmagten, selvom konkurrencen producerer både vindere og tabere kommunalt og samlet set er et nulsumsspil for Danmark. Alligevel sker det oftere og oftere: Borgmesterens rolle som skaffedyr ændrer også den kommunale forvaltning og de kommunale behov.

Derfor ansætter borgmesteren nogle steder public affairs-medarbejdere til opgaven i politiske sekretariater eller udvider erhvervsservice til at indeholde investeringsfremme, eller kommunen investerer i rådgivning til en lobbyopgave.

Det er en investering, der kommer igen, for der kan være både prestige og penge at hente for de borgmestre, som lykkes med at skaffe nye goder til kommunen.

Ikke mindst de borgmestre, der også lykkes som ambassadører udenfor landets grænser. Som når København og Frank Jensen indgår i en lobbyindsats, der skal hente det europæiske lægemiddelagentur fra London til København i forbindelse med brexit.

Eller når Viborg og Viborgs borgmester Torsten Nielsen er så dygtige ambassadører, at de har lokket Apple til at lægge en stor investering i kommunen, og Odense med dengang Anker Boye i spidsen får gaflet Facebooks datacenter.

Så klapper alle i hænderne, nabokommunen ser misundeligt til, og borgmesteren plejer sin borgmestereffekt. Skaffedyret har leveret sit bytte til kommunens borgere, og en ny jagt kan begynde.

» **Kommenter klummen på www.kommunen.dk**

Svendborg Kommune

MARKANT CHEF TIL FYNS KULTURHOVEDSTAD

SVENDBORG KOMMUNE SØGER KULTUR- OG FRITIDSCHEF

Da Svendborg Kommune sidste efterår blev tildelt værtskabet for DGI´s landsstævne i 2021, var det på ingen måde tilfældigt. Svendborg kan nemlig noget på kultur- og fritidsområdet, som få – måske ingen – andre kommuner kan.

Landsstævnet er netop ikke ”kun” et storslået idrætsarrangement men et kulturelt højdepunkt i bred forstand, der støtter op om Svendborg Kommunes status som Fyns ukronede kulturhovedstad.

Svendborg er folkelighed såvel som elite på tværs af kultur- og fritidslivets mange facetter, hvor eksemplerne står i kø. GOG og Rabbits begejstrer på banerne, 700 koncerter og museer og teaterkunst i ”københavnerklasse” holder kulturgryden i kog. Det er en oplevelse – og ikke en påstand – at Svendborg Kommune er et fantastisk sted at bo og et spændende sted at besøge.

Dette er det flotte afsæt, du som vores nye Kultur- og Fritidschef får at arbejde på. Vi har pr. 1. august skabt en chefstilling, dedikeret til netop Kultur- og Fritidsområdet i et nyt direktørområde med en garvet direktør for bordenden. Det er i sig selv et spændende projekt at få lov til at blive en del af.

Kravene til dig er, først og fremmest, at du er en dygtig leder. Du får energi af at arbejde sammen med de ildsjæle og foreninger, der skaber det kultur- og fritidsliv, der medvirker til at få kommunen til at blomstre. Du kender til præmisserne for arbejdet i en politisk styret organisation, du er klart kommunikerende, og du er af natur respektfuld i dine relationer.

Stillingen er indplaceret med en årsløn på 663.000 kr. ekskl. pension. Herudover er der mulighed for forhandling af individuel kvalifikationsløn.

- **Yderligere oplysninger**
  kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller direktør Claus Sørensen på 2960 1938. Læs mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og www.svendborg.dk
- **Ansøgningen**
  sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk, så den er modtaget senest den 22. maj 2017 klokken 8.30.

www.lundgaard-konsulenterne.dk

KORT FORTALT

KL og regeringen står overfor de årlige forhandlinger om rammerne for den kommunale økonomi. Særlig spørgsmålet om anlægsrammen kan blive et stridspunkt.

Kommunerne vurderer, at de har brug for omkring 19 milliarder til anlæg, mens finansminister Kristian Jensen (V) vil holde niveauet på 15 milliarder for at undgå en overophedning af økonomien.

KL's formand Martin Damm (V) peger på, at kommunerne i de seneste år har holdt igen med nybyggeri, og han mener derfor, at et fald i de offentlige anlægsbudgetter skal komme fra regionerne og staten.

Han gentager også, at hele sanktions–systemet ikke fungerer. Det presser kommunerne til at underskride udgiftsrammen.

Roger Buch, der er kommunalforsker ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, vurderer, at KL kan have en lille fordel i, at regeringen og støttepartiet Dansk Folkeparti er pressede i meningsmålingerne. I sidste ende er det dog regeringen, der svinger taktstokken, pointerer han.

Drejebogen til årets økonomiforhandlinger er klar

Kommunerne har et vedligeholdelsesefterslæb på blandt andet veje, og derfor kan de ifølge KL-formand Martin Damm (V) ikke spare mere på anlægsbudgetterne.

Det er for kækt at bede kommunerne slå bremserne i for byggeriet, når de allerede har skåret 12 milliarder på få år, mener KL-formand Martin Damm, der står foran forårets økonomiske forhandlinger med regeringen.

oprustning

Af Anders Kjøller
anders@kommunen.dk

Forårets økonomiforhandlinger er historien om et forudsigeligt tyveri - dette år med finansminister Kristian Jensen (V) som indbrudstyven, der lister kommunernes værdigenstande ud af baglokalet. Han beholder dog ikke det hele. Til efteråret kan man se regeringen stå på balkonen og aflevere byttet tilbage i form af øremærkede puljer på finansloven.

KL-formand og Venstreborgmester i Kalundborg Martin Damm beskriver plottet, som han kender det fra de forudgående økonomiforhandlinger mellem kommunerne og skiftende regeringer. Heller ikke i år forventer han, at det bliver anderledes - for sådan vil det være, så længe flere partier i Folketinget er afskåret fra økonomiforhandlingerne.

De partier, der ikke har siddet med ved forhandlingsbordet, står i stedet klar for at byde ind, når medierne retter fokus mod finansloven, og her har regeringen brug for at kunne levere på kernevelfærd som børnepasning, ældrepleje og folkeskolen.

- De andre partier, som er med til at stemme finansloven igennem, er ikke med til forhandlingerne, men skal jo kunne mene noget om det, og de har primetime, når der skal laves finanslov, forklarer Martin Damm og fortsætter:

- Og så kan man sige, at langt hovedparten af de penge, som man gerne vil berige kommunerne med, har man taget fra dem i forvejen.

At Folketinget er splittet over rammerne for de kommunale finanser, kom til udtryk, da regeringen og Dansk Folkeparti afviste et oppositionsforslag om at tilbageføre en milliard kroner fra effektiviseringsprogrammet til kommunerne. Martin Damm griner dog lidt ad spørgsmålet om, hvorvidt det styrker KL i forhandlingerne, at oppositionen i år er venligt stemt overfor kommunerne.

- Ja, og er det ikke pudsigt, at det altid er sådan, uanset hvilken farve regeringen har?

Manuskriptet ligner altså sig selv, uanset om regeringen er rød eller blå, men derfor giver forhandlingerne alligevel god mening, hvis kommunerne skal undgå det bureaukrati, som følger i slipstrømmen på en finanslov.

- Så kommer det sidste igennem via finansloven, men jeg vil da hellere have styr på de 98 procent gennem kommuneforhandlingerne og så få de sidste 2 procent på finansloven - i stedet for, at det hele kommer over finansloven. Det ville der aldrig komme noget godt ud af for nogen dansker, siger Martin Damm.

FOTO: GREGERS TYCHO / POLFOTO

"Jeg vil da hellere have styr på de 98 procent gennem kommuneforhandlingerne og så få de sidste 2 procent på finansloven – i stedet for, at det hele kommer over finansloven. Det ville der aldrig komme noget godt ud af."
KL's formand Martin Damm (V)

Afskaf sanktionsregimet

To tal, som KL-formanden bliver ved med at vende tilbage til, er de 12 milliarder kroner og 30.000 stillinger, som kommunerne har sparet væk i en periode, hvor der har vækst i regionerne og staten.

I betragtning af de store besparelser er det problematisk, at kommunerne samlet set har haft et underforbrug på 2,9 milliarder i en tid, hvor de ellers er pressede af demografiske udfordringer med flere ældre og borgere med særlige behov.

Men når kommunerne har penge tilbage på kistebunden efter et budgetår, skyldes det frygten for "at blive skudt" for budgetoverskridelser, og uden at forholde sig entydigt til flerårige budgetter peger Martin Damm derfor på, at det er nødvendigt at afskaffe det nuværende "sanktionsregime".

Foto: Gregers Tycho / Polfoto

Ekspert: En presset regering kan tale til kommunernes fordel

Men styrkeforholdet er stadig så skævt, at kommunerne i sidste ende må klappe hælene sammen og acceptere, at regeringen svinger taktstokken, vurderer kommunalforsker.

medvind

Af Anders Kjøller
anders@kommunen.dk

Når regeringen og KL tørner sammen i de kommende økonomiforhandlinger, kan kommunerne have en lille fordel sammenlignet med tidligere år. Venstre og støttepartiet Dansk Folkeparti er nemlig så pressede af dårlige meningsmålinger, at de ikke har mod på en åben konflikt med landets borgmestre, vurderer kommunalforsker Roger Buch.

- Vi har igennem de seneste måneder set en række borgmestre udtrykke en ret skarp kritik af statsministeren, og det er jo udtryk for, at Venstre ligger rigtig dårligt i meningsmålingerne. De lyder nu på 17-18 procent, hvor de lå på 25 procent ved sidste kommunalvalg. Det stresser borgmestrene og kan få dem til at presse regeringen, siger kommunalforskeren.

En analyse i bogen "Oprør fra udkanten" peger på, at Lars Løkke Rasmussens lave troværdighed kostede partiet mellem 50.000 og 180.000 stemmer ved sidste folketingsvalg, og forskerne konkluderede, at den nuværende statsminister var det tydeligste danske eksempel på, at en kandidat kan være en "dødvægt" for sit parti.

Roger Buch, der er forskningschef ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, spår dog ikke, at regeringen vil give overvældende indrømmelser til kommunerne, men kommunerne kan måske få regeringen til lommerne.

- Hvis regeringen kører en hård kurs overfor kommunerne, så vil man jo få en masse borgmestre og KL, der skælder ud, og det kan være med til at stille regeringen endnu sværere i meningsmålinger og befolkningen. Så regeringen har en eller anden interesse i at få det landet forholdsvis fredeligt, og hvis det så koster 1-2 milliarder ekstra, så kan den nok finde de penge, fortæller han.

Ulige magtbalance

Selvom kommunerne måske kan presse regeringen en smule mere end forrige år, vil forhandlingerne i sidste ende vippe til regeringens fordel, fordi magtbalancen først og fremmest er asymmetrisk.

- Regeringen kan gennemtrumfe sin politik, hvis den skal skaffe flertal for den, og så må kommunerne bare klappe hælene sammen og acceptere det, så det er en helt anden type forhandlinger end dem, man eksempelvis ser på arbejdsmarkedet mellem to ligeværdige parter, forklarer Roger Buch og uddyber:

- Kommunerne kan jo ikke strejke, så deres eneste våben er reelt at brokke sig, og selvom det måske gør lidt mere ondt i år, er det ikke noget, som vender fundamentalt op og ned på den forhandlingssituation, hvor regeringen svinger taktstokken.

KL-formand og Venstre-borgmester i Kalundborg Martin Damm er også skeptisk overfor, hvorvidt et kommunalvalg eller utilfredse borgmestre får finansministeren til at bløde op ved forhandlingerne.

- Hvis man gik tilbage historisk og så på, om der havde været valg til Folketinget eller i kommunerne, så ville der nok ikke være de store udsving. Der ryger lige mange penge hver gang, men det er måske et spørgsmål om, at indpakningspapiret bliver lidt pænere, fortæller han.

"Hvis regeringen kører en hård kurs overfor kommunerne, så vil man jo få en masse borgmestre og KL, der skælder ud, og det kan være med til at stille regeringen endnu sværere i meningsmålinger og befolkningen."
Roger Buch, forskningschef ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole

- Det er jo ikke et spørgsmål om, at vi skal kunne overtræde reglerne - det handler om, at vi kan komme tættere på målstregen i stedet for, at vi har sådan en definitiv målstreg, der hakker hver gang, det bliver den 31. januar, siger Damm, der peger på, at en stor del af de ubrugte midler har været gemt som en reserve og kan blive frigivet, så kommunerne ikke skal frygte hårde sanktioner.

- Der står i budgetloven, at man kan lægge en reserve på en procent, fordi man skal være sikker på ikke at blive sanktioneret, og den ene procent - det er 2,5 milliarder ud af de 2,9 milliarder, der ikke blev brugt, pointerer han.

Lige kækt nok

Første kapitel i dette års drejebog om økonomiforhandlingerne blev skrevet i medierne, hvor forhandlingsparterne vanen tro har følt hinanden på tænderne.

I en KL-rundspørge har kommunerne vurderet, at de har brug for at fastholde anlægsniveauet på omkring 19 milliarder kroner i 2018, mens finansminister Kristian Jensen (V) tværtimod vil kaste koldt vand på hjulene og holde anlægsniveauet på 15 milliarder.

Men kommunerne skubber ifølge Martin Damm et vedligeholdelsesefterslæb, der selv efter de mest konservative skøn er på 10 milliarder, på den kommunale bygningsmasse og vejene, foran sig. Derudover stiller de demografiske ændringer mange kommuner i en svær situation, når de enten får eller afgiver et stort antal borgere.

- Nogle får rigtig mange nye borgere, og de skal jo gå i skole eller børnehave for eksempel. Så er der dem, der afgiver borgere, og for dem er det et lige så stort problem. Hvis de skal holde fast i eksisterende struktur, der ikke passer til befolkningen, så bliver det vildt dyrt at drive, forklarer han.

Han er ikke uenig i finansministerens advarsler om, at økonomien kan overophede, hvis ikke det offentlige slår bremserne i for anlægsprojekterne, men når han ser sig om, "løber de fleste Byggemand Bob'er rundt på jernbanestrækninger og supersygehuse".

- Vi har fire år i træk aftalt et lavere anlægsniveau, men det har ikke betydet, at det samlede anlægsniveau er gået ned, for når vi har skruet ned i den kommunale sektor, så har man bare skruet op i staten og i regionerne. Og så synes vi, at det er lige kækt nok at komme og sige: "I, der kan finde ud af at skrue ned, må gøre det endnu mere, for vi andre kan ikke finde ud af det," lyder det fra Martin Damm.

Budgetloven og kommunernes økonomi

- **S-R-SF-regeringen blev i** 2012 enig med Venstre og De Konservative om en budgetlov. Dansk Folkeparti og Liberal Alliance tilsluttede sig dele af loven, mens Enhedslisten stod udenfor aftalen.
- **Loven skal styre** de offentlige udgifter ved at sætte årlige lofter over udgifterne i stat, kommuner og regioner.
- **Kommunerne og regionerne** bliver straffet økonomisk, hvis de bryder loftet. Så sker der modregning næste år.
- **Hvert forår forhandler** kommunerne og staten om kommunernes budgetter for det følgende år.
- **Med aftalen fastlægges,** hvad den samlede aktivitet i kommunerne skal være, og hvad den må koste.
- **Der indgås aftaler** om rammerne for udgifter til henholdsvis service og kommunale anlæg.

Kilder: Statsministeriet og Finansministeriet / ritzau

Statsminister Lars Løkke Rasmussen menes at have kostet Venstre mange stemmer ved sidste folketingsvalg, og det kan få kommunerne til at presse ham og regeringen ved de kommende økonomiforhandlinger. Men det er stadig regeringen, der svinger taktstokken i kampen om budgetkronerne, vurderer kommunalforsker.

Foto: Jens Dresling / Polfoto

Nyvalgte overvældes af stort arbejdspres

Nyvalgte bliver overraskede over, at arbejdsbyrden som byrådsmedlem er så stor. Familie, venner og job bliver skubbet i baggrunden for at gøre plads til bunker af bilag og møder, og det har konsekvenser.

KOMMUNEN undersøger

Astrid Skov Andersen
astrid@kommunen.dk

I timevis af forberedelse, møder om aftenen, samtaler med borgere i brugsen og bunker af læsestof i weekenden. Det kræver tid at sidde i byrådet. Og mere tid, end de uerfarne kandidater forestiller sig, før de stiller op. I en rundspørge blandt nyvalgte byrådsmedlemmer ved KV13 svarer 63 procent ja til, at de skal bruge mere tid på byrådsarbejdet, end de havde forventet. Mere end hver 10. svarer endvidere, at det er i sådan en grad, at de har overvejet at stoppe i politik allerede efter deres første valgperiode.

For Lene Munch-Petersen har overvejelserne om den store arbejdsmængde også fyldt meget. Hun blev valgt ind for Socialdemokratiet i Furesø Kommune for første gang i 2013. Hun var indstillet på, at byrådsarbejdet ville blive meget krævende, og netop derfor ventede hun med at stille op, til hendes tre børn var flyttet hjemmefra.

- Det har været en helt bevidst strategi fra min side, og når jeg så har oplevet det, er jeg glad for, at jeg har truffet den beslutning. Jeg synes, at byrådsarbejdet er uforeneligt med at have små børn, siger Lene Munch-Petersen, der ved siden af byrådsarbejdet er ansat i HR-afdelingen hos Novozymes i Bagsværd.

63%

af de nyvalgte byrødder bruger mere tid på byrådsarbejdet, end de havde forventet

Kilde: *Kommunens* undersøgelse. Statistisk usikkerhed: +/- 3,5%

Se flere tal på side 10

Det skævvrider

I *Kommunens* rundspørge blandt nyvalgte svarer knap 60 procent, at de bruger 11-20 timer på byrådsarbejdet om ugen, mens 21,5 procent bruger 21-30 timer. Ifølge en analyse fra KORA fra 2013 arbejder den gennemsnitlige kommunalpolitiker 15-19 timer om ugen. Og den store arbejdsmængde kan have indflydelse på, hvem der vælger at stille op.

- Helt kort er det primært folk fra den offentlige sektor, der stiller op, overvejende mænd, og de er oppe i en alder, hvor ungerne er på vej til at flyve fra reden, fortæller Lene Holm Pedersen, der er professor og forskningsleder hos CBS og KORA, Det Nationale Institut for Kommuners og Regioners Analyse og Forskning.

Hun peger på, at det mest er kvinder og privatansatte, der bliver skræmt væk af det høje timeforbrug.

- Kvinder laver traditionelt mere i husholdningen, og de bliver pressede, når tidsforbruget stiger. Det kan også være sværere at få det til at hænge sammen med en ansættelse i den private sektor end med en offentlig ansættelse, hvor der i højere grad er mulighed for at få kompensation for tabt arbejdsfortjeneste. Det giver en skævhed i, hvilke jobkategorier der har mulighed for at deltage, siger hun.

Og det er skidt for demokratiet, når byrådsmedlemmer selv kaster håndklædet i ringen og trækker sig fra kandidatlisten.

- Det er man demokratisk på vagt overfor, fordi det er at foretrække, hvis det er vælgerne, der bestemmer, hvem der sidder i forsamlingerne, lyder det fra Lene Holm Pedersen.

Lene Munch-Petersen fra Furesø Kommune genkender tendensen fra sit eget byråd.

- Enten er vi oppe i årene, eller også er det folk, der har valgt ikke at få børn. Så vidt jeg ved, er der kun to ud af byrådets 21 medlemmer, der har børn under 18 år. Og det er skævt repræsenteret efter min mening, siger hun og tilføjer:

- Det har den konsekvens, at det ikke er alle dele af befolkningen, der får deres stemme hørt. Jeg har selv haft tre børn i børneinstitutioner, så det er ikke, fordi jeg ikke ved, hvad det vil sige at have små børn i børneinstitutioner og skoler. Men jeg har det ikke aktuelt, og det bliver skævt, når den gruppe ikke har bedre mulighed for at blive repræsenteret, siger hun.

Fra amatør til Superliga

En del af forklaringen på den øgede arbejdsmængde for byrådspolitikerne skal ifølge Lene Holm Pedersen fra KORA findes i kommunalreformen i 2007.

- Ændringen i kommunestørrelse er som at gå fra at spille amatørfodbold til at spille i Superligaen. Der er langt flere arbejdsområder, der hører ind under kommunen, og langt flere borgere. Det betyder flere timer for både borgmestre og byrådsmedlemmer, siger Lene Holm Pedersen.

Og når kommuner går fra 19.000 til 55.000 indbyggere, bliver byrådsarbejdet mere komplekst.

- Work smarter, not harder, siger man jo altid. Mange kommuner arbejder på at lave kortere indstillinger og tilrettelægge tingene på en måde, så de er mindre tidskrævende for politikerne. Men de arbejder stadig mange timer, siger Lene Holm Pedersen.

I *Kommunens* undersøgelse svarer 45 procent ja til, at deres sociale liv er ringere i dag, end før de kom i byrådet. For Lene Munch-Petersen er det familie, venner, biografbesøg og bøger, der er blevet skåret ned på.

- Det er hele den kulturelle side af mit liv. Det er en stor omkostning, men i mit tilfælde er det forsvarligt, fordi jeg ikke har små børn, lyder det fra Lene Munch-Petersen, der på trods af omkostningerne er at finde på kandidatlisten til efteråret.

- Byrådsarbejdet er interessant, og det er en vigtig opgave at træffe lokale beslutninger, så det har vejet tungere end ulemperne, som jeg bestemt ikke vil underkende er der, siger hun. Hun foreslår en løsning, hvor man i højere grad frikøber byrådsmedlemmer, så de kan gå ned i tid på deres arbejde. På den måde kan flere møder lægges i dagtimerne, så det bliver lettere for børnefamilier af deltage.

Sådan overlever du som ny i byrådet

1. Find en nestor.
Sørg for at have en erfaren politiker, du kan ringe, maile eller sms'e til, hvis du har brug for råd. Det kan være fra samme eller fra et andet byråd eller indenfor eller udenfor dit eget parti.

2. Du skal ikke deltage i alt.
Så knækker man nakken. Det handler om at specialisere sig hurtigt og beslutte, hvor man vil sætte sit politiske aftryk.

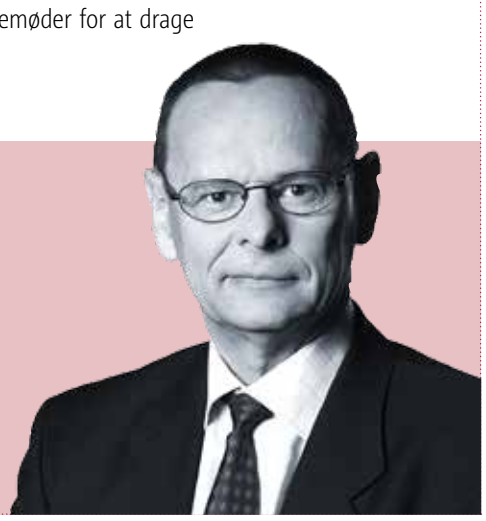
3. Find din niche.
Som ny kommer du ikke nødvendigvis i det udvalg, du brænder mest for. Sørg for at finde et område indenfor dit udvalg, du brænder for. Det, vi brænder for, vil vi også gerne fordybe os i og bruge tid på.

4. Hav tålmodighed.
Bevar din ild, men kontrollér den, så andre ikke brænder sig på den. Så får du ingen indflydelse, og arbejdet bliver surt.

5. Gem bilagene til sidst.
En god indstilling bør indeholde det, man har brug for, så man ikke behøver bilagene. Jeg læser altid konklusionen og argumenterne for indstillingen som det første.

6. Søg råd hos faggrupper
Hav et bagland af forskellige faggrupper, du kan søge råd hos. Hvis du skal træffe en beslutning, der vedrører skoleområdet, er det godt at have en skoleleder, du kan sparre med i forhold til at forstå konsekvenserne af de beslutninger, man tager.

7. Deltag i andre partiers gruppemøder
Hvis du sidder som den eneste for et parti, er det en god idé at deltage i andre partiers gruppemøder. Da jeg sad alene for Det Radikale Venstre i Kalundborg, tog jeg med til Venstres gruppemøder for at drage nytte af deres indsigt.

Ole Glahn, 70, var nyvalgt, da han i 1986 blev borgmester i Bjergsted Kommune. Siden er hans politikerkarriere både foregået i Folketinget og i byrådet, og i dag er han byrådsmedlem i Kalundborg Kommune for Det Radikale Venstre. Han giver her sine bedste fif til overlevelse i et byråd som nyvalgt.

Før Arne Spicer Lindgren kom i byrådet, spillede han golf, fodbold og badminton. Som byrådsmedlem bliver det kun til fodbold én gang om ugen.
Foto: Thomas Juul / Juul Fotografi

"De klapper i deres små hænder og råber YAY."
Arne Spicer Lindgren om familiens reaktion på, at han fra 1. januar 2018 ikke længere er medlem af byrådet

Fire år i byrådet var nok for Arne: **Familien har betalt prisen**

Kone, børn, venner og firmaet bliver forsømt til fordel for byrådsmøder og lange dagsordener. Prisen for kommunalpolitisk indflydelse er for dyr, og derfor siger Arne Spicer Lindgren farvel til byrådet efter bare én valgperiode.

bye bye, byråd

Af Astrid Skov Andersen
astrid@kommunen.dk

Arne Spicer Lindgren er gået glip af meget i sine børns liv de sidste knap fire år. Med en plads i byrådet og et liv som selvstændig har aftener og weekender været reserveret til bunker af bilag og mødeforberedelse. Efter bare én valgperiode har Arne Spicer Lindgren fra Venstre i Skive Kommune besluttet ikke at genopstille til kommunalvalget i efteråret. Omkostningerne har været for store.

- Jeg går hele tiden og føler, at jeg læsser det hele over på min partner i virksomheden, fordi der er en masse ting, jeg ikke kan nå. Hvis du har en virksomhed og det her arbejde, så er der kun ét sted, du kan tage tiden fra, og det er din familie. Det har i høj grad været min familie, der har betalt prisen for, at jeg skulle sidde i kommunalbestyrelsen, siger 54-årige Arne Spicer Lindgren, der bor i Glyngøre med sin kone og deres to børn på 17 og 18 år. Han er uddannet på Flyvevåbnets militærpolitiskole med speciale i bombehunde, og til daglig er han selvstændig i et firma, han driver sammen med en partner. I november 2013 blev han valgt ind i byrådet i Skive Kommune for Venstre, hvor han blandt andet blev udvalgsformand for Erhvervs- og Arbejdsmarkedsudvalget. Arne Spicer Lindgren vurderer selv, at han bruger 21-30 timer om ugen på at være byrådsmedlem. Og lagt oveni arbejdet med egen virksomhed efterlader det ikke megen tid med familien.

- Jeg har ikke været der. Det har lige været den periode, hvor drengene har været teenagere. Den periode, hvor man måske skulle have været der noget mere, siger Arne Spicer Lindgren, der glæder sig til at få mere tid til familien. Og det er gengældt.

- De klapper i deres små hænder og råber YAY, fortæller Arne Spicer Lindgren om familiens reaktion på, at han fra 1. januar 2018 ikke længere er medlem af byrådet.

Ikke for selvstændige

Arne Spicer Lindgren er en del af en race, som han mener kommunalbestyrelserne har brug for, men samtidig skubber fra sig: selvstændige erhvervsdrivende.

- De er iværksættere, og de er innovative. Det gen er jeg bange for, man hiver ud af kommunalbestyrelserne,

siger han og peger på kommunalreformen og de nye, større kommuner som synderen bag raceudryddelsen. Større kommuner giver mere arbejde. Og Arne Spicer Lindgren frygter, at resultatet er, at kun én bestemt type borgere stiller op til kommunalvalg.

Var du ikke godt nok forberedt på, hvad det ville kræve at sidde i byrådet?

- Nej. Jeg vidste godt, at det ville tage tid. Jeg vidste ikke, at det krævede så meget. Som udvalgsformand er man pisket til at være inde i det meste. Det har været en voldsom opvågning. Jeg elsker byrådsarbejdet. Det er sindssyg interessant. Det har været en god og sjov rejse, men det har fandme også været hårdt, siger Arne Spicer Lindgren.

4,4%

af de nyvalgte byrødder stopper i kommunalpolitik (blandt andet) på grund af arbejdspres

Kilde: *Kommunens* undersøgelse. Statistisk usikkerhed: +/- 3,5%

Se flere tal på side 10

» **GRAFIK** SIDE 10

« Fortsat fra side 8-9

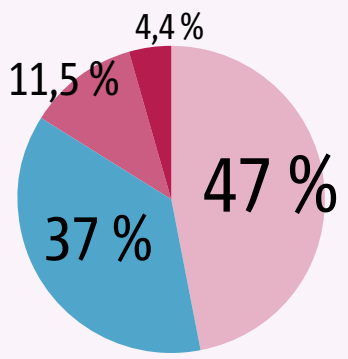
Sådan oplever nye byrødder arbejdspresset

- Nej
- Ja
- Ja, og det har fået mig til at overveje at stoppe i kommunalpolitik
- Ja, og det er blandt andet derfor, jeg ikke genopstiller til KV17

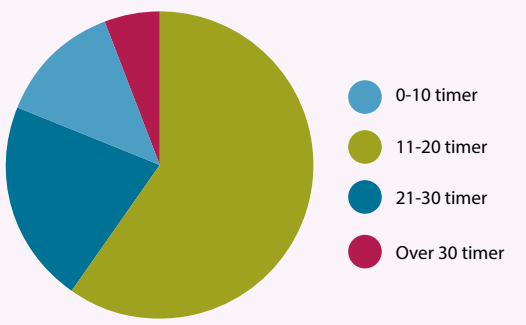
Kommunen har i en rundspørge spurgt de 1.060 byrødder, der blev valgt ind for første gang ved KV13, hvordan de har oplevet den første periode.

427 har svaret. Det giver en svarprocent på 40 procent.

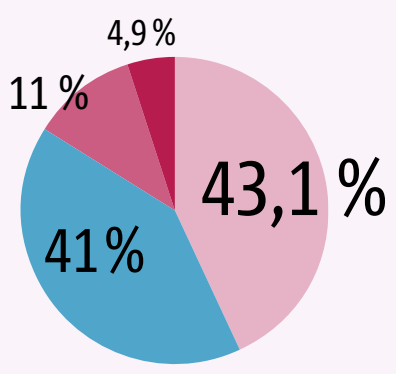
Skal du bruge mere tid på byrådsarbejdet, end du havde forventet?

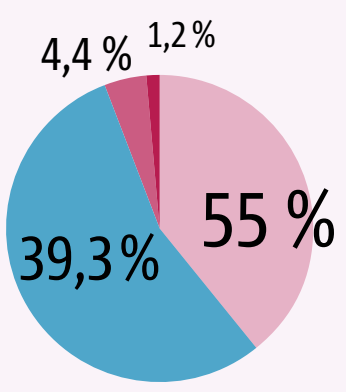
Hvor mange timer om ugen bruger du på byrådsarbejde?

Har du svært ved at få byrådsarbejdet til at hænge sammen med dit arbejdsliv / studieliv?

Er dit sociale liv ringere i dag, end før du kom i byrådet?

DKNYT

Nyheder for offentlige beslutningstagere

Bestil abonnement på 46 35 33 43 eller skriv til lene@dknyt.dk

Vil du være lige så velorienteret som ministre, borgmestre, politikere og andre offentlige beslutningstagere?

Prøv nyhedstjenesten **dknyt.dk** – det er sitet, hvor især kommunale og regionale beslutningstagere holder sig orienteret – blandt andet om det komplicerede sundhedsområde. Hold dig opdateret med udviklingen med et gratis prøveabonnement på dknyt.dk. Abonnementet giver adgang til nyhedstjenesten, tre daglige nyhedsbreve og fuld adgang til blandt andet dk-sundhed.

Byrådsmedlemmer føler sig under anklage for sexchikane

22-årigt byrådsmedlem i Nyborg har beskrevet, hvordan hun oplever at få 'klask i røven' fra mandlige kolleger.

nyborg

Flere mandlige byrådsmedlemmer i Nyborg, blandt andet Jan Reimer Christiansen (V) og Jacob Nilsson (V), afviser overfor TV 2 Fyn, at de skulle have klasket kvindelige kolleger bagi og opfordrer det 22-årige byrådsmedlem for Socialdemokratiet Sonja Marie Jensen til at afsløre synderen, fordi de føler, at alle mandlige politikere er under anklage.

Sonja Marie Jensen har fortalt i en klumme på det socialdemokratiske netmedie Piopio, at hun oplever at blive udsat for sexchikane fra sine byrådskolleger. Hendes udsagn er, at hun må stå model til, at håndtryk erstattes af 'klask i røven', og at hun får kommentarer som 'du knalder dig til tops'.

Hun ønsker dog ikke at afsløre navnene på dem, der står bag, men opfordrer i stedet for til, at der generelt skal gøres noget mod sexchikane.

Og hun får opbakning fra formanden for socialdemokraterne i byrådet, Vibeke Ejlertsen, der er enig i sit medlems observationer. Det siger hun efter et møde i den socialdemokratiske gruppe onsdag aften, hvor sagen har været vendt. Hun har siddet i byrådet i 10 år og fortæller, at hun deler Sonja Marie Jensens oplevelser.

- Der er en adfærd, som jeg har påtalt gennem flere år, som jeg synes vi godt kan regulere i positiv retning for at formulere det pænt, siger hun.

Borgmester indkalder til hastemøde

Nyborgs borgmester Kenneth Muhs (V) er chokeret over, at Sonja Marie Jensen anklager sine mandlige kolleger for sexchikane, fortæller han til Berlingske.

> "Jeg er meget bestyrtet, og jeg kan kun tage afstand fra det. Uanset køn og alder skal man behandles med respekt."
> Nyborgs borgmester Kenneth Muhs (V)

- Jeg er meget bestyrtet, og jeg kan kun tage afstand fra det. Uanset køn og alder skal man behandles med respekt, siger borgmester Kenneth Muhs til avisen.

Borgmesteren har indkaldt samtlige partier i byrådet til møde. Han kan dog ikke selv genkende billedet, men vil 'finde ud af, hvad der er op og ned'.

Til Fyens Stiftstidende fortæller Sonja Marie Jensen, som begyndte som ungdomspolitiker som 17-årig, at hun har oplevet at få 'smæk i røven' af mandlige kolleger fra begge sider af det politiske spektrum.

- Jeg er stoppet med at tælle, hvor mange gange det er sket. Nu har jeg været med i så mange år, og det har altid bare været sådan. Ikke ved hvert møde, men det kommer bare nogle gange, siger hun og tilføjer, at hun har fået mange henvendelser fra kvindelige politikere over hele landet, der bakker hende op.

> "Jeg er stoppet med at tælle, hvor mange gange det er sket. Nu har jeg været med i så mange år, og det har altid bare været sådan. Ikke ved hvert møde, men det kommer bare nogle gange."
> Sonja Marie Jensen (S)

- Jeg har fået så mange henvendelser fra kvindelige politikere rundtom i landet, som skriver: 'Hold kæft, hvor er det godt, at du står frem'. Der er nok tale om seks-otte politisk folkevalgte og omkring 40 ungdomspolitikere, siger hun til Fyens Stiftstidende.

/ritzau/

Sonja Marie Jensen har i en klumme på det socialdemokratiske netmedie Piopio beskrevet, hvordan hun oplever at få 'klask i røven' og sexistiske kommentarer fra mandlige byrådskolleger i Nyborg.

40 ud af 48 V-borgmestre stiller op igen

Ud af de aktuelle 48 siddende Venstre-borgmestre er der seks, der af forskellige grunde ikke stiller op til KV17, og to, der endnu ikke er udpeget, men regner med at være deres partis spids.

kv17

Af Knud Abildtrup
knud@dknyt.dk

Faaborg-Midtfyns borgmester Christian Thygesen (V) var den første, der lidt overraskende meldte fra efter bare en enkelt valgperiode, hvilket fik hans partiforening til at markere, at den næste spids må være parat til mere end én periode. Det blev i øvrigt Søren Kristensen.

Mindre overraskende har det været, at Johnny Søtrup (V) fra Esbjerg og Iver Enevoldsen (V) fra Ringkøbing-Skjern har meldt fra. De har adskillige år i kommunalpolitik og i borgmesterstolen bag sig, og er blevet erstattet af henholdsvis Jesper Frost Rasmussen (V) i Esbjerg og Hans Østergaard (V) i Ringkøbing-Skjern.

I Thisted blev den siddende borgmester Lene Kjelgaard Jensen (V) besejret som spids til KV17 af Niels Jørgen Pedersen. I Ikast-Brande valgte siddende borgmester Carsten Kissmeyer (V) at fravælge kommunalpolitik for at blive den midtjyske V-kandidat til posten som regionsrådsformand. Og på Langeland valgte den siddende borgmester Bjarne Nielsen (V) for nylig at droppe sit spidskandidatur, som han ellers forlængst havde vundet. Et år med voldsom turbulens som driftsherre for en række asylcentre endte med et rødt kort fra Udlændingestyrelsen og har nu fået ham til at trække det stik ud. Her har Venstre endnu ikke udpeget en ny spids.

På Fanø har der endnu ikke været en officiel udpegning af Venstres spidskandidat, men borgmester Erik Nørreby (V) melder sig overfor dknyt klar igen. Heller ikke på Læsø er den politiske proces nået til det punkt, og borgmester Tobias Birch Johansen - der i parentes bemærket først efter KV13 meldte sig ind i Venstre - melder sig tilsvarende klar til endnu en periode.

Når det gælder Venstres lange række af borgmestre i denne byrådsperiode, skal det også nævnes, at tre kommuner har oplevet et planlagt borgmesterskifte, nemlig Vejle, hvor Arne Sigtenbjerggaard (V) gik af i utide og blev afløst af Jens Ejner Christensen. Det gælder også Egedal, hvor Willy Eliasen (V) er blevet afløst af Karsten Søndergaard, samt Vordingborg, hvor Knud Larsen (V) er blevet afløst af Michael Seiding Larsen (V).

FREDERIKSHAVN

Flertal i sigte for slankere byråd i Frederikshavn

Socialdemokraterne støtter et forslag fra V og K om at slanke byrådet fra 31 til 29 medlemmer i næste byrådsperiode. Dermed er der et stort flertal på mindst 25 stemmer for forslaget, skriver Nordjyske. Gruppeformand Bjarne Kvist (S) forklarer, at forslaget går ud på at slå fire udvalg sammen til to. Plan- og Miljøudvalget lægges sammen med Teknisk udvalg, Sundhedsudvalget og Socialudvalget lægges sammen, og så skal der være mindst syv medlemmer i hvert udvalg, hvor der i dag er to udvalg med blot fem medlemmer. Manøvren sker ifølge Kvist, for at arbejdsbyrden for det enkelte medlem ikke bliver for stor, da mange medlemmer kun vil have ét udvalg, de skal passe, hvor de fleste i dag sidder i to eller tre udvalg. Økonomisk er der tale om en besparelse i størrelsesordenen 400.000 kroner ved at slanke byrådet med to medlemmer.

FOTO: SAMY KHABTHANI GONZALES PHOTO / POLFOTO

KØBENHAVN

Gadefesten skal slutte tidligere

Sæsonen for gadeløb, cykelløb, byfester og madmarkeder er tæt på at gå i gang, men i år sætter kommunen ind med øget tilsyn og skrappere krav til musik, så festlighederne ikke bliver en belastning for byen, lyder det fra Teknik- og Miljøforvaltningen. En ny forskrift for udendørs musikarrangementer betyder, at der fremover er lagt loft over det tilladte lydniveau og mængden af arrangementer på udvalgte pladser i byen. Desuden betyder forskriften, at sluttidspunktet på arrangementer, der ligger på aftener før hverdage, er rykket fra kl. 23 til 22, og at naboerne fremover skal varsles før lydprøver.

FREDERIKSSUND

Ordblind lærer måtte ikke fyres

En ordblind lærer får 400.000 kroner i godtgørelse for fyring fra Frederikssund Kommune, som tabte en sag mod læreren og hans fagforening i Ligebehandlingsnævnet. Nævnet har afgjort, at han blev forskelsbehandlet på grund af handicap. Det skriver Folkeskolen. Læreren får medhold og godtgørelse, fordi Ligebehandlingsnævnet vurderer, at kommunen ikke har bevist, at man i tilstrækkeligt omfang har undersøgt og afprøvet muligheder for at løse problemerne ved at sætte hensigtsmæssige foranstaltninger i værk. Hjælpemidlerne - som han altså ikke fik - skulle kompensere for, at han er ordblind og skal have et computerprogram til læse/skrive-støtte samt hjælp fra en personlig assistent for eksempel til skriftlige forældrehenvendelser og elevplaner.

BORNHOLM

Klippeøen fører på "umistelig kulturarv"

En gruppe arkitekter og historikere fra Aarhus Arkitektskole har siden efteråret 2015 rejst rundt til Danmarks ydre egne for at kortlægge og værdisætte såkaldt "umistelige kulturmiljøer," skriver DR Nyheder. Af de 22 kommuner, gruppen besøgte, havde Bornholms Regionskommune den forholdsvis stærkeste kulturarv og flest unikke miljøer - heriblandt Svenskehusene, et miljø bestående af 300 svenske træhuse, som øen fik foræret af svenskerne efter bombardementet i 1945. Gruppen har i undersøgelsen kortlagt 900 kulturmiljøer i Danmark, og 21 af dem fik altså status som "umisteligt kulturmiljø" - og flere kan følge.

"De skal helst ikke tænke: Åh nej, nu kommer hende borgerrådgiveren flagrende"

"Det er en fortvivlende falliterklæring for hele det store maskineri, vi har i kommunerne, at folk farer vild i vores systemer og dermed ikke får den hjælp, som de har brug for og ret til."

Blå bog

Bettina Post

- **Født i marts** 1961 i Søllerød
- **Mor til to** drenge og bor i Herlev
- **Uddannet socialrådgiver i** 1988
- **Først næstformand og** senere formand (2008-2012) for Dansk Socialrådgiverforening
- **I 2010 udpeget** af Mandag Morgen som en af de 28 nøglespillere, der udgør velfærdens generalstab
- **Chefkonsulent på Institut** for Socialt arbejde på Professionshøjskolen Metropol i 2014
- **Borgerrådgiver i Høje-Taastrup** Kommune fra foråret 2016

Bettina Post er tilbage i det kommunale system i Høje Taastrup. Her hjælper hun borgere ud af det kviksand, de føler, de hænger i, og skal samtidig føre en god dialog med de ansvarlige sagsbehandlere. Systemet er - alle vegne - præget af træghed og sager, der kører i ring, siger hun.

Som borgerrådgiver i Høje-Taastrup Kommune har Bettina Post det seneste år haft fingrene nede i substansen. Den tidligere formand for Dansk Socialrådgiverforening møder borgerne, når de ikke orker det kommunale system længere. Hendes diagnose lyder på: træghed, langsommelighed og alt for stort fokus på reglerne fremfor på mennesket.

Foto: Simone Fals / Polfoto

interview

Af Charlotte Holst
charlotte@kommunen.dk

Som markant formandsstemme hos Dansk Socialrådgiverforening blev hun kimet ned af journalister fra klokken 6 om morgenen. De ville have hendes holdning til stort set hvad som helst, der havde en snert af noget socialfagligt. Nu møder Bettina Post hver dag på arbejde i Høje Taastrup Kommune, hvor hun som borgerrådgiver er tilbage ved substansen.

- Jeg bliver stadig spurgt om min holdning til sager, der handler om det her helt fantastiske arbejdsområde, og det er en stor glæde for mig. Men jeg har det fint med at føre en mere tilbagetrukken tilværelse, hvor jeg stadig har en stemme og ikke mindst daglig kontakt med en masse mennesker, som har brug for, at systemet bliver forbedret.

Da Høje-Taastrup Kommune for et år siden ansatte Bettina Post til at skabe en mere smidig sagsbehandling, valgte kommunen samtidig at lukke en medarbejder ind, som ikke tier.

- Hatten af for direktionen, byrådet og medarbejderne, der formår at tåle den kritik, jeg kommer med hele tiden. Jeg oplever virkelig STOR imødekommenhed fra hele organisationen, siger hun.

Falliterklæring

Når Bettina Post taler med borgerne, er frustrationer og bekymringer blevet til desperation og opgivelse. Udgangspunktet er - i sagens natur - negativt, som hun siger:

- Det, jeg hører som borgerrådgiver, vil næsten altid være kritisabelt. Det er vigtigt at sige, at vi har masser af ekspeditioner hver eneste dag, hvor folk er glade og føler, de bliver behandlet godt, understreger hun.

Men hvad er det så, hun hører fra borgerne - dem, der ikke orker mere?

- Et af de allerstørste problemer er langsommelighed og træghed, og det går igen i det kommunale system: Sagsbehandlingen går langsomt, går i ring eller går helt i stå. Folk får ikke de råd og den vejledning, de har krav på, og får du eksempelvis afslag på en ansøgning, så er der en tendens til, at sagsbehandlingen stopper dér. Men vi har altså pligt til at rådgive om, hvad der så er af muligheder, siger hun.

Bettina Post peger på, at indsatserne ikke hænger ordentligt sammen og efterlader folk forvirrede og med en følelse af konstant at skulle vente, starte forfra eller selv finde vej.

- Det er en fortvivlende falliterklæring for hele det store maskineri, vi har i kommunerne, at folk farer vild i vores systemer og dermed ikke får den hjælp, som de har brug for og ret til, siger hun.

Rundt og rundt i ring

I cirka en tredjedel af landets kommuner har man ansat borgerrådgivere til at sikre kvaliteten i sagsbehandlingen. Bettina Post mener, det er et sygdomstegn, at der er brug for sådan nogle som hende som ekstra bindeled.

- Så ringer borgerne til mig og siger: Jeg har søgt om noget, og nu er der gået x antal måneder, og jeg har intet hørt. Så finder jeg den ansvarlige medarbejder, som slår op i sagen og siger: Gud ja, det er også rigtigt. Og så kommer der et svar. Der er nok ikke nogen, der glemmer sagerne med vilje, men det er jo ikke godt nok.

De to væsentligste skavanker i systemet er, at sager enten går i stå eller kører i ring. Det sidste er der masser af groteske eksempler på rundtomkring i kommunerne, siger hun.

- Et markant og tilbagevendende eksempel er, at man kan have en sag i jobcentret i årevis, ja, helt op til 25 år, hvor man har forsøgt forskellige tiltag. Når man ser nøjere på sådan et forløb, kan man se, at det er mange af de samme ting, man hiver ned fra hylderne. Og så går tiden, og så bliver lægepapirerne for gamle, og så er det tid til ny aktivering, og så prøver vi igen. Det kører totalt i ring.

Samtidig er personaleomsætning med til at hælde et endnu tykkere lag støv på borgerens sag, siger hun.

”Jeg har i 17 år af mit tidligere arbejdsliv været i forskellige kommuner, og der er da intet mere irriterende end, at en eller anden Kloge Åge kommer ind fra højre og siger: sådan barberer du den ged.”

- Så skiftes sagsbehandleren ud, og så går der tre måneder, før der sker noget igen. Så kommer der en ny sagsbehandler, som i bedste mening siger: Nå, hvad kunne du selv tænke dig? Men det har man ikke brug for efter at have været i systemet i 25 år. Så har man brug for, at der er én, der siger: Nu skal vi have din situation afklaret. Og med min faglige viden, lovens mange muligheder og de vanskeligheder, du har, så gør vi sådan her.

Irriterende Kloge Åge

Bettina Post siger selv, at hun har en “temperamentsudfordring” i forhold til langsommeligheden. Men med den jobfunktion, hun har, skal hun tøjle temperamentet. Hun skal føre en god dialog med både borger og medarbejder og få knuder til at løsne sig.

- Når en borger kommer med sine frustrationer, går jeg ud i organisationen og finder den medarbejder, som har ansvaret. Jeg undersøger, hvad der er tænkt og gjort i sagen, og finder ud af, hvordan vi får løst problemet.

Det er, som hun siger, “en konkret og meget tilfredsstillende måde at arbejde på.”

- For mig som socialrådgiver er det da fantastisk hver eneste dag at være med til at finde løsninger sammen med medarbejdere, der er dygtige, hjælpsomme og arbejdsomme. Vi tager fat sammen, borgeren får svar, og alle kan komme videre.

Men nogle gange skal hun også balancere på en knivsæg. For medarbejderne skal helst synes, at “indblandingen” fra borgerrådgiveren er konstruktiv.

- Jeg har i 17 år af mit tidligere arbejdsliv været i forskellige kommuner, og der er da intet mere irriterende, end at en eller anden Kloge Åge kommer ind fra højre og siger: Sådan barberer du den ged. Jeg skal have respekt for de rammer, medarbejderne arbejder under, og de skal helst ikke tænke: Åh nej, nu kommer hende borgerrådgiveren flagrende nedad gangen.

‘Borgeren først’ - sjovt

En af årsagerne til, at kommunerne har brug for sådan nogle som Bettina Post, er, at sagsbehandlere i dag ikke altid er socialfagligt uddannede og derfor af gode grunde ikke kan overskue det kæmpestore og konstant skiftende regelsæt. Det er et kæmpe problem, mener hun.

- I stedet for socialfaglige eksperter ansætter man en masse administratorer og sætter dem til at arbejde ud fra nogle firkantede retningslinjer, som fokuserer mere på økonomi end på rettigheder. Socialfaglige problemer skal håndteres af socialfaglige medarbejdere, som skal have frihed til at træffe beslutninger, siger hun.

Så er der det med sammenhængen. I disse sammenhængsreform-tider er der noget påfaldende - ja, næsten komisk - over den politiske retorik, synes hun.

- Efter kommunalreformen i 07 blev hele systemet nedbrudt i akademisk spiselige småbidder, så hvis borgerne i dag har mere end ét problem, bliver de kastet rundt fra ø til ø. Derfor er det faktisk skidesjovt, at det nu hedder ‘borgeren først.’ Den reform, vi havde i 07, hed ‘borgeren i centrum,’ og den gjorde alt andet end at sætte borgeren i centrum; den splittede alt til atomer.

I periferien af det politiske cirkus står så borgerne og hamrer panden mod systemmuren.

- Borgerne opfatter i høj grad kommunen som en kampplads i stedet for et sted, hvor man kan henvende sig og bede om hjælp og rådgivning; et sted, hvor man hele tiden skal bevise noget og komme med mere dokumentation. Og kommunerne er ikke blege for at køre nogle sager til kanten og gennem ankesystemet for at se, hvor grænsen går. Det kan også være fornuftigt ud fra en systemtankegang, hvor man skal rationalisere og spare, men for den borger, som har brug for hjælp, er det umenneskeligt.

Mennesket før systemet

Selv arbejder Bettina Post på at genoprette tilliden og få kampladsen transformeret til et sted, hvor man som borger søger hen for at få en håndsrækning. Udover at hjælpe med at få sager til at glide gennem systemet skriver hun én gang om året en beretning med forslag til byrådet i Høje-Taastrup. En række råd til, hvordan man kan flytte kommunen i den rigtige retning. Hendes første beretning er netop afleveret, og den måde, man modtager borgerne på, når de henvender sig, er et af punkterne.

- Telefonkulturen er i dag, hvad jeg vil kalde rådden. Det er alle vegne i systemet. Selv forsøgte jeg den anden dag, at komme i kontakt med statsforvaltningen om en konkret sag. Det kan slet ikke lade sig gøre. Det er det rene Fort Knox at trænge igennem til en levende medarbejder, siger hun og kommer også med endnu et eksempel.

”Telefonkulturen er i dag, hvad jeg vil kalde rådden. Det er alle vegne i systemet. Selv forsøgte jeg den anden dag at komme i kontakt med statsforvaltningen om en konkret sag. Det kan slet ikke lade sig gøre. Det er det rene Fort Knox at trænge igennem til en levende medarbejder.”

- Jeg bliver jævnlig kontaktet af borgere, der siger: Jeg har faktisk ikke andre problemer, end at jeg ikke kan få fat i den og den person. Så traver jeg ned til den medarbejder og spørger: Kan du ikke ringe ham op? Og så er sagen løst ved, at jeg fungerer som omvandrende omstillingsdame. Det burde ikke være nødvendigt.

Et andet væsentligt punkt er, at borgeren skal føle, der bliver bygget bro mellem instanserne, i stedet for, at det er ham, der skal løbe spidsrod og fare vild.

- Vi skal have det hele til at hænge sammen på tværs. Det er ikke borgeren, der skal finde vej. Det må være os som medarbejdere, der skal skabe sammenhæng, siger Bettina Post.

Og når nu vi er ved det med sammenhæng, så har hun også tænkt lidt over regeringens bebudelser om regelforenkling:

- Jeg har været med længe nok til at have hørt en hel del løfter om regelforenklinger, som ikke har løftet sig over gulvhøjde. Jeg kan da kun bakke op om det, men jeg tror, det væsentligste er, at vi forholder os til substansen fremfor systemet. At vi begynder at interessere os mere for mennesker end for systemer og penge.

Humor og quiz får unge til at åbne digital post

PROBLEM KNUSERNE

Hvilket problem vil de løse: 30 procent af de unge i Thisted Kommune har aldrig åbnet deres digitale postkasse.

Hvordan: Besøg i alle kommunens 8. og 9. klasser med oplæg og quiz om Nem-ID og digital post.

e-boks

Af Astrid Skov Andersen
astrid@kommunen.dk

Knallertfartbøder og indkaldelser til tandlæge og sygehus havner i den digitale postkasse, og unge, der er fyldt 15 år, er selv ansvarlige for at tjekke deres e-boks. Men det er ikke alle, der er klar over det. I Thisted Kommune fik de sig noget af en overraskelse, da de i efteråret kunne konstatere, at 29 procent af kommunens unge i 8. og 9. klasse aldrig nogensinde havde åbnet deres digitale postkasse.

- Det var for mange, syntes vi. Så det ville vi gøre noget ved, fortæller Gitte Frøkjær Pedersen, der er faglig koordinator i Borgerservice og Ydelser i Thisted Kommune.

Siden januar 2017 har Thisted Kommune kørt projekt Ung & Digital, hvor målet er at komme ud til alle kommunens 8. og 9. klasser og fortælle, hvorfor det er vigtigt at holde øje med sin digitale postkasse. Og det virker. I oktober 2016 havde 29 procent af de unge aldrig åbnet deres e-boks. I marts 2017 var tallet faldet til 14 procent.

- Hvis vi holder et langt foredrag, står de helt af. Vi gør det kort og kontant og slutter af med en quiz. De har været helt oppe at køre over det, fortæller Gitte Frøkjær Pedersen.

Hun oplever, at de unge har en opfattelse af, at digital post er noget, deres forældre står for, og flere af eleverne har ikke selv et Nem-ID. Det opbevarer mor eller far. Allerede få dage efter kommunens første skolebesøg stod der pludselig 11 unge mennesker nede på kommunen og ville gerne have udleveret et Nem-ID.

- Vi blev faktisk så stolte, at vi spurgte, om vi måtte tage et billede af dem, fortæller Gitte Frøkjær Pedersen.

Ambitionen er, at andelen af unge i Thisted, der aldrig har åbnet deres digitale postkasse, skal ned under ti procent.

Digital ABC

Thisted Kommune har brugt undervisningsmateriale fra Digital ABC, der er et undervisningskoncept for digital selvbetjening udviklet af Aarhus Kommune i samarbejde med de unge selv. Det har gjort, at undervisningsmaterialet er fyldt med humor, videoer og muligheder for at inddrage sociale medier.

Unge er de sværeste at få til at åbne deres digitale postkasse. Selv aldersgruppen 85+ er mere på e-boks.
Foto: Marius Nyheim / Polfoto

"Hvis vi holder et langt foredrag, står de helt af. Vi gør det kort og kontant og slutter af med en quiz. De har været helt oppe at køre over det."
Gitte Frøkjær Pedersen, faglig koordinator i Borgerservice og Ydelser i Thisted Kommune

På hjemmesiden kan de unge tage digital-parathedsquizzen, hvor de eksempelvis skal gætte, om den 1. november 2014 var den dag, hvor 'det offentlige begyndte at sende post til din digitale postkasse' eller om dagen mon var Folketingets 'tag-dit-kæledyr-med-på-arbejde-dag'.

Alle kommuner og lærere kan frit bruge undervisningsmaterialet. Thisted Kommune tog udgangspunkt i materialet ved deres besøg i kommunens 8. og 9. klasser. De mangler kun at besøge to skoler.

Selvom Thisted Kommune er til stede med profiler på flere forskellige sociale medier, får de ikke fat i de unge på den måde.

- Der er ingen unge, der følger Thisted Kommune på Facebook. Det er simpelthen for kedeligt. Vi har også haft Snapchat, men der var ikke ret mange unge følgere, siger Gitte Frøkjær Pedersen.

Tal fra Digitaliseringsstyrelsen fra oktober 2016 viser, at de 15-17-årige er de sværeste at få til at åbne den digitale postkasse. Af de 15-17-årige, som er tilmeldt digital post, og som har modtaget post indenfor de seneste 6 måneder, har 27 procent ikke logget ind i perioden. For borgere over 85 år gælder det samme for otte procent, mens gennemsnittet for alle aldersgrupper er fem procent.

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Vildsvin på vildspor

Vildsvin i kampsituationer er i de flestes bevidsthed uløseligt forbundet med Asterix-tegneserien, hvor romerske legionærer rutinemæssigt får et par på hjelmen i forbifarten, når gallerne trasker hjem til landsbyen med dagens jagtbytte over skulderen. Med det i baghovedet er der ikke noget at sige til, at en nyhed i sidste uge om tre IS-jihadister, der var blevet angrebet og dræbt af vildsvin i Kirkuk-provinsen i Irak, dels kaldte lidt på smilet, dels kom under mistanke for at være - om ikke hentet i en tegneserie - så dog alligevel en slags fiktion.

Er der overhovedet vildsvin på de kanter? Kan man ikke med føje forestille sig en fejloversættelse mellem engelsk og arabisk, så warthog er blevet til vildsvin, selvom det betyder vortesvin, idet Warthog er kælenavnet for det amerikanske badass-fly A-10 Thunderbolt II fra flyfabrikken Fairchild Republic. I modsætning til den med vildsvinene lyder det ikke specielt mærkeligt, at et US-fly skulle have nakket tre militante islamister i et Islamisk Stat-kontrolleret område.

Det siger en del om tiltroen eller det modsatte til validiteten af den løbende nyhedsstrøm, at blot ved at rejse tvivlen på sociale medier blev det i løbet af ingen verdens tid til en så godt som fastslået sandhed, at det var Warthog-versionen, der var den rigtige, mens vildsvine-versionen bare var endnu et eksempel på sjuskede google-oversættende journalister uden selv den mest nødtørftige paratviden. Klassikeren i den genre er en Politiken-artikel for år tilbage om neglebomber, hvor man ser for sig, hvordan uhygiejnisk negleafklip borer sig ind i huden på de sagesløse ofre. Som det gælder for alt vedrørende krigsvæsen, er det ikke spor morsomt i virkeligheden, hvor 'nail bombs' sædvanligvis oversættes til bomber med søm i.

Hvad vildsvine-historien angår, så var der foruden dem, der betvivlede sandhedsværdien, også en del, der mente at kunne se en vis poetisk skønhed i, at netop islamister havde mødt deres endeligt i skikkelse af netop det dyr, de betragter med størst afsky. Alting er bedre med bacon, som man siger. Også hævn.

Imod teorien om fejloversættelse talte et par teknikaliteter, for eksempel en oplysning om, at overlevende jihadister havde hævnet sig på andre vildsvin i området. Så nemt er det vel ikke at 'hævne sig' på fly, hvis det var det? På den anden side forhindrede oversættelsesfejlen i Politiken ikke avisen i at fabulere udførligt over, om neglebomber mon indeholdt finger- eller tånegle, og om forsyningen af dem var frivillig, eller om det eventuelt skulle være

"Alting er bedre med bacon, som man siger. Også hævn."

negle fra fanger, som havde fået dem tvangsklippet. Og så videre. Så kan man vel også uden egentlige fakta ekstrapolere sig frem til en rasende hævn over dræbersvinene.

På den faktuelle front er der dog lige det, at warthog/vortesvin kun findes syd for Sahara, og det er jo ikke lige dér, Irak ligger. Vildsvin oversættes derimod med wild boar, og wild boar var netop den betegnelse, der blev benyttet i engelsksprogede medier, så hvis vildsvine-historien ligesom den med neglebomberne beroede på en fejloversættelse, så var der rigtig mange, der var faldet for den - også anerkendte internationale medier. På dansk grund foranledigede betvivlelsen på de sociale medier Berlingske til at efterforske yderligere i baggrunden for historien, og avisen kunne meddele, at den irakiske kilde al-Sumaria på forespørgsel bekræfter, at historien er sand, og at der ikke er tale om en fejltolkning eller misforståelse.

Så selvom Berlingske kalder al-Sumaria for et nyhedsbureau, mens det ifølge sig selv er et tv-netværk, dog i det mindste uafhængigt og professionelt, så skulle det være både sikkert og vist, at nyheden fra Kirkuk handlede om vildsvin og ikke A-10 Warthogs. Så vidt vi ved.

Partnerskab om sundhed og innovation kan bringe os til nye velfærds-højder

NYE VEJE

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre.

***Kommunen* inviterer en** række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

Af Jeppe Bo Petersen

Administrerende direktør Olivia Danmark A/S - privat udbyder af hjælpe- og støtteordninger i Danmark

For 10 år siden blev 271 kommuner til 98. 13 amter blev til 5 regioner - og opgaverne flyttede rundt i den offentlige sektor. Har strukturreformen så løst udfordringerne - eller er den danske velfærdsmodel stadig under et vist pres?

Det kommer givetvis an på, hvilke medarbejdergrupper eller borgere man spørger. Indenfor sundheds- og velfærdsområderne er mange udfordringer løst eller blevet mindre. Samtidig skaber fremskridtet også paradoksale udfordringer netop indenfor disse områder.

Eksempelvis lever vi i dag væsentligt længere, end vi gjorde for 50 år siden - heldigvis. Bedre ernæring og ikke mindst et langt mere effektivt sundhedsvæsen er et par af forklaringerne. Denne udvikling betyder imidlertid også, at behandlingsbehovet i befolkningen er steget og fortsat vil stige. Her står kronikerområdet centralt og kræver en række nye initiativer, hvis vi som samfund skal kunne honorere en professionel indsats for borgere med kroniske sygdomme.

”Hvis den danske velfærdsmodel skal kunne rumme den demografiske udvikling, vi står overfor - med flere og flere ældre mennesker og større og større forventninger til den offentlige velfærdsservice - rækker 1:1-løsninger ikke. Så skal vi finde løsninger, hvor 1+1 ikke giver 2, men 3, 4, 5 eller mere.”

Rum for forbedring

Rigtig mange sundheds- og velfærdsopgaver løses i dag mere effektivt end for blot få år siden. Trods fremskridtene er der imidlertid åbenlyst rum for forbedring.

Eksempler på mangelfuld pleje af vores kroniske borgere optager debatten - og borgere med særlige behov oplever, at livremmen spændes ind. Borgere, der er færdigbehandlede på hospitalet, må vente med at komme hjem, fordi hjemkommunen ikke har de nødvendige genoptræningsmuligheder. For slet ikke at tale om udfordringerne med at finde dækkende tilbud til det stigende antal kroniske patienter.

Det store spørgsmål er så: Hvordan løser vi det?

Flere muligheder

Kravene til offentlige ydelser stiger ubønhørligt på stort set alle sektorområder. Trods tilførsel af midler er det ikke realistisk, at den offentlige sektors forskellige niveauer selv løser alle opgaver lige så hurtigt, lige så effektivt og lige så driftsøkonomisk som specialiserede aktører. Disse specialiserede aktører findes såvel i offentligt som i privat regi samt i forskellige modeller for offentlig-private partnerskaber.

Et øget offentlig-privat samarbejde vil kunne skabe øget innovation og nye løsninger til gavn for borgerne. Udformet på den rigtige måde ligger her givetvis en af nøglerne til at udvikle den fælles velfærd i et åbent og tillidsfuldt samarbejde mellem kompetencer og koncepter - med det bedste fra begge verdener.

Fra modsætning til partnerskab

Ord som konkurrenceudsættelse og udlicitering kan virke provokerende på nogle, og mulighederne for at inddrage de private bliver afvist - enten politisk eller administrativt. Der er mange eksempler på gode og frugtbare resultater som følge af, at offentlige opgaver udliciteres og løses af private aktører. Men kold og systemisk udlicitering er typisk en 1:1 løsning, der ikke nødvendigvis efterlader læring i hverken den offentlige sektor eller i de private virksomheder, når først opgaverne er løst - enten indenfor den givne periode eller indenfor den aftalte kontraktramme.

Hvis den danske velfærdsmodel skal kunne rumme den demografiske udvikling, vi står overfor - med flere og flere ældre mennesker og større og større forventninger til den offentlige velfærdsservice - rækker 1:1 løsninger ikke. Så skal vi finde løsninger, hvor 1+1 ikke giver 2, men 3, 4, 5 eller mere.

Fordele øges med gensidig læring

Offentlige og private virksomheder er ikke ens. Men de er heller ikke så forskellige, som mange vil gøre dem til. Der er naturligvis styrker og svagheder i begge sektorer. Men vi kan lære af hinanden. Og det er åbenlyst, at summen af fordele øges ved at samle kompetencerne.

Hvis det gode svar er så ligetil, hvorfor ser vi så ikke et mylder af offentlige og private samarbejder, der skaber nye og gode velfærdsløsninger til gavn for borgere, medarbejdere og aktionærer? Her er svaret, at det ikke er så ligetil at etablere et offentlig-privat partnerskab. Ikke i Danmark i hvert fald.

Udbudslovgivningen rummer udfordringer, og der er mentale barrierer ikke mindst i forhold til samarbejde med private virksomheder. Men ingen af disse barrierer er så uoverstigelige, at vi fortsat kan tillade os at se bort fra det store potentiale, der ligger i et øget offentlig-privat samarbejde. Et sådant samarbejde skal naturligvis tage udgangspunkt i den danske model med ordnede forhold og tilpassede overenskomster både på de offentlige og de private arbejdspladser.

Positive erfaringer fra nabolandene

I vores naboland Tyskland, som er et af de lande, vi typisk sammenligner os med, har man set en del ændringer i sundhedsvæsenet. Særlig måden at udføre pleje og behandling på har gennemgået en udvikling. Dels er pleje og behandling i stor udstrækning flyttet til borgernes hjem, dels er andelen af private aktører steget markant. På en konference i Berlin i april 2015 angav professor Dr. Michael Ewers, at tæt på 2/3 af leverandørerne på det tyske marked i 2013 var private.

I England ser vi, at der i tilbud indenfor ”intermediate care”, som primært henvender sig til de ældre medicinske patienter, er positive effekter indenfor blandt andet varighed og udgift i forbindelse med de hjemmebaserede behandlinger. Dette er dokumenteret i ”National Audit of Intermediate Care Summary Report 2015.”

Og tættest på os er Sverige, hvor der er en helt anden kultur for offentlig-privat samarbejde indenfor stort set alle behandlingsområder - lige fra lægehuse, tandpleje og hospitalsvæsen til handicap- og ældrepleje.

Det spirer også i Danmark

I Danmark har vi hos Olivia Danmark blandt andet udviklet koncepter indenfor ”Hospital at Home”, hvor vi kan løse opgaver i hjemmet i forbindelse med alvorligt syge børn, så familierne ikke har de både tidsmæssige og logistiske udfordringer, der er ved at skulle bryde op og køre til sygehus eller specialklinik for behandling. Af andre modeller er der vores partnerskabskoncept med kommunerne, hvor vi i fællesskab håndterer de kroniske patienter, der efter endt behandling i regionerne ikke umiddelbart kan få kommunal støtte - enten af ressourcemæssige eller af praktiske årsager i forhold til aflastningspladser og lignende.

Dette er blot et par af de eksempler på partnerskabsløsninger i forhold til regionale eller kommunale opgaver, hvor vi som privat aktør træder til med ressourcer, kompetencer eller værktøjer - enten kortvarigt, indtil den offentlige aktør får gearet organisationen til de opgaver, som Folketinget måtte have pålagt dem - eller i et langvarigt samarbejde, hvor læringen går på tværs af sektoren undervejs i forløbet.

Det velfærdsmæssige Fosbury-spring

Den amerikanske højdespringer Dick Fosbury forandrede højdespring totalt og for altid, da han introducerede ”Fosbury-floppet” - det baglæns spring, der bragte højdespringerne højere op, end man troede fysisk muligt, fordi alle indtil da var sprunget forlæns over overliggeren.

At tænke nyt kan forandre og udvikle vore velfærdsløsninger for altid og til gavn for os alle. Men det kommer ikke af sig selv. Nogen skal se mulighederne, som Dick Fosbury gjorde - og nogen skal have modet til at etablere partnerskaberne.

Med de udfordringer, vi som det danske velfærdssamfund står - og ikke mindst kommer til at stå overfor - i de kommende år, bør vi alle have modet og forpligtelsen til at prøve nye veje. Hos Olivia Danmark er vi over 900 medarbejdere, der med erfaringer fra Danmark og det øvrige Norden er klar til at tænke nyt sammen med offentlige og andre private aktører.

Lad os sammen skabe det innovative Fosbury-spring, der baner vejen for at nå nye højder i vores fælles velfærd.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Finn Sørensen** (EL)

STREGEN I SANDET

Hvis jeg var koncernchef i en stor virksomhed, ville jeg have verdens bredeste smil over de foreløbige regnskabstal 2016 for kommunerne: Sorte tal på bundlinjen, igen-igen. Juhuu!

Men nu er jeg bare en almindelig borger, der gerne vil give børnebørnene en god start i livet, være sikker på, at mine børn og svigerbørn kan få hjælp hos kommunen, hvis de bliver syge, ligesom jeg jo også gerne selv gerne vil kunne få hjælp til at klare dagligdagen, når den tid kommer.

Med den vinkel, som jeg deler med det meste af befolkningen, er der ingen grund til begejstring over de "flotte" regnskaber. Bag de sorte tal gemmer der sig en lige så sort kendsgerning: Mindre velfærd.

Hvis det var et enkelt år, var det måske til at leve med; så kunne man jo rette op næste år, ikke helt uoverkommeligt, da mindreforbruget i 2016 "kun" forventes at være 2,8 milliarder.

Men det er jo ikke første gang, kommunerne bruger færre penge, end de må. Det har de gjort siden 2011. Siden da, er der samlet set tale om et mindre forbrug på 22,5 milliarder kroner!

Resultatet har været, at der i 2016 er knap 7.000 færre skolelærere, 3.000 færre pædagoger, 2.000 færre pædagogmedhjælpere og assistenter, 7.500 færre dagplejere, 11.500 færre social- og sundhedsmedarbejdere, 3.500 færre specialarbejdere og knap 3.500 færre rengøringsassistenter - end 1. januar 2010.

Ikke underligt, at kritikken af den manglende velfærd vokser i befolkningen. Her er der ingen, der tror på skiftende finansministres påstand om, at man kan få mere velfærd for de samme eller færre penge.

KL har i flere år med rette peget på budgetloven som en vigtig årsag. Af frygt for at blive ramt af sanktioner - kollektive såvel som individuelle straffeforanstaltninger - tør de ikke bruge de aftalte beløb.

Som KL-formanden Martin Damm sagde for nylig i anledning af de foreløbige regnskabstal: - "Hvis der bliver tegnet en streg i jorden og du bliver skudt, hvis du går over, så stiller du dig lige et stykke fra stregen".

"Men det er jo ikke første gang, kommunerne bruger færre penge, end de må. Det har de gjort siden 2011. Siden da, er der samlet set tale om et mindreforbrug på 22,5 milliarder kroner!"

Men man kan ikke skyde al skylden på Bjarne Corydons budgetlov, som blev gennemført sammen med Martin Damms partifæller i Venstre. KL har jo selv aftalt en stadigtsnævrere serviceramme, som budgetterne er lagt efter.

Jeg indrømmer, at de gennem alle årene har været - og stadig er - oppe imod et flertal i Folketinget, der har prioriteret skattelettelser, som især kommer de 10 procent rigeste til gode, fremfor velfærd for det store flertal af befolkningen og - som led i det - helt frivilligt har påtaget sig en spændetrøje i form af EU´s finanspagt.

Men det er jo ingen undskyldning. Al forandring begynder med en selv, som vi sagde i de glade 70´er, da velfærdsstaten stadig var under opbygning.

Jeg synes, det er på tide, at Martin Damm og KL selv trækker en streg i sandet, stiller sig på borgernes side og kræver en markant genopretning af velfærden og en afskaffelse af budgettyranniet som betingelse for at indgå en økonomiaftale for 2018.

Alternativet er skræmmende. Ikke kun for borgernes velfærd, men også for KL´s anseelse i befolkningen. KL er trods alt sat i verden for at være kommunernes - og dermed borgernes - forlængede arm overfor finansministeren, ikke omvendt. Det vil KL sikkert blive mindet om ved en række demonstrationer og protester mod nedskæringspolitikken den 10. maj.

» **Kommenter klummen på kommunen.dk**

120 skoler fordelt på 57 kommuner har mulighed for at få en præmie i millionklassen, hvis de får løftet niveauet for de bogligt svage elever med samlet 15 procentpoint.
Foto: Claus Bonnerup / Polfoto

Kommuner risikerer at brænde fingrene på præmier til skoler

Det skaber usikkerhed, at skoler først belønnes med pengepræmie, efter de har fået succes med at løfte bogligt svage elever, siger KL.

"Der er på det pædagogiske område ingen garantier for, at særlige og kortsigtede indsatser giver den ønskede effekt, og det kan efterlade skolerne med et økonomisk underskud."
Anna Mee Allerslev (R), formand for KL's Børne- og Kulturudvalg

kritik

Regeringen har besluttet at belønne 120 skoler med en præmie på mellem 1,3 og 1,5 million kroner. For at få præmien skal skolerne over tre år reducere andelen af elever, der får under karakteren 4 i dansk og matematik, med samlet 15 procentpoint.

Præmien gives først, efter resultatet er nået. Og det ærgrer KL, der frygter, at nogle skoler og kommuner vil brænde fingrene i mislykkede forsøg på at få pengepræmien.

Det siger Anna Mee Allerslev (R), der er formand for KL's Børne- og Kulturudvalg.

- Der er på det pædagogiske område ingen garantier for, at særlige og kortsigtede indsatser giver den ønskede effekt, og det kan efterlade skolerne med et økonomisk underskud, siger hun.

Udvalgsformanden mener, at det ville være en bedre model at give pengene på forhånd og ikke på efterbevilling.

- Vi så langt hellere, at kommunerne havde mulighed for at bruge midlerne på at igangsætte målrettede langsigtede indsatser, siger Anna Mee Allerslev.

Fordi skolerne ikke ved, om de kan regne med præmien eller ej, mener Anna Mee Allerslev, at modellen skaber 'stor usikkerhed' om økonomien hos skoler og kommuner.

De 120 udvalgte skoler har en særlig høj andel af elever med lave karakterer i matematik og dansk. De er fordelt på 57 kommuner.

Hele modellen blev præsenteret på et pressemøde. Her erklærede statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) de dårlige karakterer krig.

- Jeg godtager ikke den forklaring, at fordi man er født ind i en bestemt baggrund eller i en bestemt familie, kan skolen bare give op, sagde han og betegnede metoden som 'enkel og meget ubureaukratisk'.

Undervisningsminister Merete Riisager (LA) håber, at præmierne vil flytte skoleledernes fokus henimod at hjælpe de svageste elever.

/ritzau/

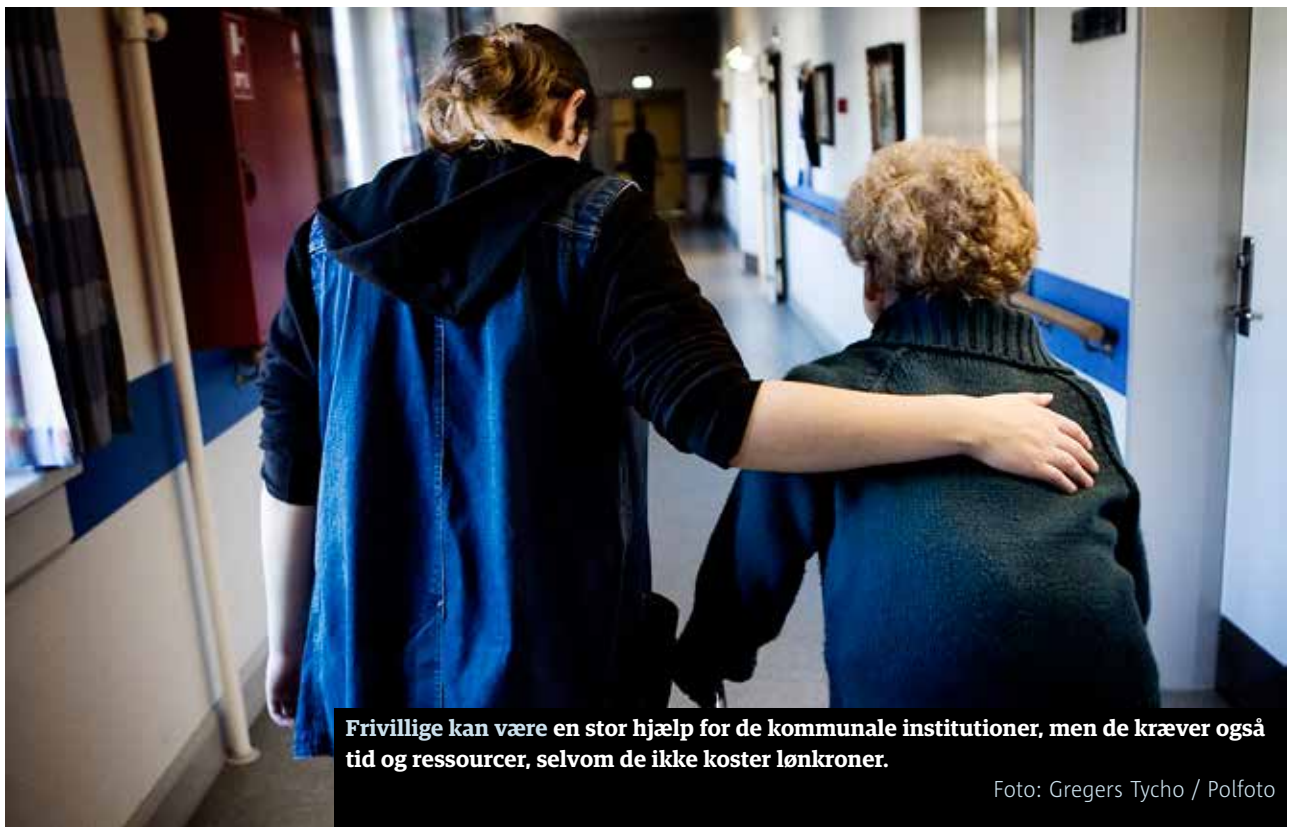
DK Medier i eget domicil i Aarhus

Kommunen og søstermediet dknyt indviede ved en reception torsdag sine nye lokaler i Mejlgade i Aarhus, hvor den fælles ejer, DK Medier, i dette forår har etableret domicil. Med opgraderingen i Aarhus understreger DK Medier sit ønske om at være solidt repræsenteret udenfor de traditionelle politiske magtcentre i hovedstaden. Blandt receptionsdeltagerne sås Aarhus-borgmester og KL-næstformand Jacob Bundsgaard (S), her i samtale med direktør og ansvarshavende chefredaktør Claus G. Theilgaard fra DK Medier.
Foto: Per Vinther, dknyt

Frivillige er flødeskum – men ikke lutter lagkage

Frivillige bidrager med nye ideer og løfter servicen for borgerne. Men det kræver tid at organisere dem, og så kan de føles som en trussel for de fastansatte.

Frivillige kan være en stor hjælp for de kommunale institutioner, men de kræver også tid og ressourcer, selvom de ikke koster lønkroner.

Foto: Gregers Tycho / Polfoto

uden løn

Astrid Skov Andersen
astrid@kommunen.dk

På Paarup Skole i Odense hjælper en pensioneret laborant til i fysiktimerne, og der er pensionister, der giver en hjælpende hånd i idræt eller i en læsekrog. Frivillige er i høj kurs for kommunale arbejdspladser, fordi de bidrager med ægte engagement, nye ideer og forbedrer servicen for borgerne. Men det er langtfra gratis at samarbejde med frivillige, for selvom de ikke koster lønkroner, koster det tid at opsøge, koordinere og motivere frivillige, og oveni hatten kommer en ekstra ledelsesudfordring.

En ny rundspørge blandt ledere af kommunale institutioner foretaget af forskere fra Syddansk Universitet viser, at stemningen overfor inddragelsen af frivillige på skoler, daginstitutioner, ældrecentre, biblioteker og andre kommunale arbejdspladser generelt er positiv. Men undersøgelsen viser også, at det ikke er helt gnidningsfrit at samarbejde med frivillige. Det er især tid og ressourcer, som lederne peger på som udfordringen ved at inddrage frivillige.

Det genkender Tina Skelgaard, der er skoleleder på Paarup Skole. De har opbygget et korps på 10 seniorer, der frivilligt giver en ekstra støtte i undervisningen. Det frivillige korps koordineres af en tidligere ansat, der nu er pensioneret og arbejder med skolens frivillige. Frivilligt.

- Det er jo nærmest et fuldtidsarbejde for hende at holde kontakten med de frivillige og koordinere dem, fortæller Tina Skelgaard, der ser det som en kæmpe gevinst for skolen at inddrage frivillige pensionister i undervisningen. Men uden en koordinator ville det være svært at realisere inddragelsen af de frivillige pensionister.

- Ressourcer er simpelthen nødvendige, for at det bliver frugtbart for alle parter. Det skal også give mening for den frivillige, og man skal sikre sig, at man i organisationen har en velvillighed i forhold til at arbejde med frivillige, siger Tina Skelgaard, der understreger, at inddragelsen af frivillige forudsætter, at læreren er indstillet på de forpligtelser, der følger med. Og det kræver et godt match mellem lærer og frivillig, så det giver et frugtbart udbytte for alle parter - ikke mindst eleverne.

Tager de vores job?

Når en frivillig bliver integreret på en arbejdsplads, kan det skabe usikkerhed blandt de fastansatte. Den frivillige har høj faglighed og løser en opgave, der giver værdi for borgeren, og skal samtidig ikke have løn. I rundspørgen foretaget af Syddansk Universitet blandt kommunale ledere peger flere på, at hensynet til de fastansatte også kan være en udfordring. Det har Jens Winther Bang Petersen, der er publikums- og hovedbibliotekschef i Odense Kommune, oplevet.

- Der var en bekymring blandt de fastansatte i forhold til, om de frivillige ville tage deres opgaver. De gav heldigvis udtryk for bekymringen, så vi kunne reagere på det og fra ledelsen pointere, at det handler om det ekstra og det, vi ellers ikke ville udføre, fortæller Jens Winther Bang Petersen, der samarbejder med frivillige i korte perioder for eksempel under festivaler eller i længerevarende relationer i forbindelse med eksempelvis lektiecafeer.

Han kan mærke, at inddragelsen af frivillige ændrer hans ledelsesmæssige rolle over for de fastansatte.

- Økonomien i kommunerne er jo af sådan en karakter, at de tænker: Bliver mit job sparet væk, fordi der er kommet en frivillig? Man kan jo godt forstå, at den tanke opstår, og det bliver vi nødt at håndtere, siger Jens Winther Bang Petersen.

> **”Ressourcer er simpelthen nødvendige, for at det bliver frugtbart for alle parter. Det skal også give mening for den frivillige, og man skal sikre sig, at man i organisationen har en velvillighed i forhold til at arbejde med frivillige.”**
>
> **Tina Skelgaard, skoleleder på Paarup Skole i Odense**

To modstridende ledelsestendenser

Dorte Nørregaard er udviklingsleder og rådgiver hos Center for Frivilligt Socialt Arbejde, og hun rådgiver og underviser blandt andre kommunale ledere om frivillighed. Hun genkender de udfordringer, som lederne ridser op, og hun peger på, at mange ledere ikke er godt nok rustet til at inddrage frivillige.

- Der er rigtig mange gode eksempler. Men over en bred kam er man ikke rigtig klar til det, siger hun og peger på, at tidens to helt store trends i kommunerne modarbejder hinanden.

- Den ene er New Public Management, der handler om excel-ark og styring og om at præcisere og dokumentere. Og den anden er hele samskabelsesdagsordenen, som handler om at inddrage og skabe social innovation. De to er hele tiden modstridende, og det gør det enormt svært for kommunale ledere, siger Dorte Nørregaard.

Frivillige er særlige (og udfordrende), for ...

- **De får ingen løn, og de motiveres af noget andet**. Det kræver god motivationsledelse, og en god frivilligleder husker fødselsdage og spørger ind til det dårlige knæ.

- **De arbejder i en anden ramme end de fastansatte.** De kan ikke lave alkoholbehandling eller pædagogisk arbejde, men de kan møde folk med nærvær. Det er en ledelsesmæssig udfordring at sikre respekten mellem frivillige og ansatte, når de arbejder ud fra to forskellige rammesætninger.

- **De er autonome, og de kan finde på at råbe op,** hvis noget ikke er, som de synes det burde være. De kan finde på at skrive et læserbrev om en dårlig lærer eller om dårlig ledelse på et plejehjem. Det har man jo ret til som borger. Det positive er, at de af samme grund kan være gode ambassadører for institutionen og sprede de gode historier til lokalsamfundet.

- **De er amatører og samtidig ikke amatører.** Alle undersøgelser peger på, at frivillige er højtuddannede. De kommer med viden og faglighed, som de ikke skal bruge på samme måde som de fastansatte. Man skal passe på, at det ikke tager overhånd, og det kræver god ledelse, at den frivillige, der er tidligere sygeplejerske, ikke pludselig skifter stomiposer, fordi hun kan. Det kræver gode rammer og aftaler.

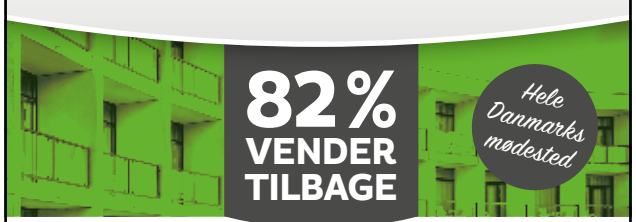

Dorte Nørregaard er udviklingsleder og rådgiver hos Center for Frivilligt Socialt Arbejde, og hun arbejder blandt andet med at undervise kommunale ledere i, hvordan man inddrager frivillige

NYBORG STRAND®
HOTEL OG KONFERENCECENTER

Skal vi mødes igen ...

82 % af vores gæster vender tilbage. Ærlig service er blot én af grundene til, at vi bliver valgt igen. Du er også velkommen. Igen. Og igen.

Østerøvej 2 5800 Nyborg 65 31 31 31 nyborgstrand.dk

Syddjurs' borgmester er mere entreprenør end politiker og går ind for store anlægsbudgetter. Han er musikanalfabet, en slikmund og har smidt elektronikken ud af soveværelset. Kom med bagom Claus Wistoft (V), hvis smagsløg overtrumfer moralen.

”MAN HAR KUN ÉT LIV, SÅ DET GÆLDER OM AT FÅ PRØVET SIG AF”

Bagom borgmesteren

Af Hanne Korvig
hanne@kommunen.dk

Hvad er din største politiske ambition for 2017?

En ordentlig valgkamp med tydelige emner og gode diskussioner. Og meget gerne genvalg. Jeg tror på, at borgmestre har betydelig mere i sig i anden periode. Det tager tid at lære at agere i jobbet og få opbygget et netværk - både på Borgen og regionalt. Mere konkret for Syddjurs: Jeg går ind for store anlægsbudgetter. Vi er en bosætningskommune, og vi skal kunne tiltrække nye borgere med gode faciliteter. Det er ikke nok, at vi har en fantastisk natur; det har alle kommuner i Danmark jo.

Hvor var du i dit liv som 25-årig?

Da var jeg nyuddannet landmand med grønt bevis. Jeg var i en driftslederstilling på Fyn stærkt på vej til at blive selvstændig. Og ungkarl med mod på livet - også nattelivet.

Hvis du ikke var blevet politiker, så var du blevet ...?

Jeg er ikke så vild med at blive kaldt politiker, selvom jeg må erkende, at jeg er det. Ofte hæftes der et dårligt image på embedet, og det kan måske være rigtigt nogle gange, men jeg synes også, det er forkert. Jeg betragter mig mere som entreprenør og bestyrelsesformand. Og det er jo også det, jeg er sideløbende med min borgmesterpost - forretninger, som jeg vender tilbage til med fuldt tryk, hvis jeg ikke bliver genvalgt.

Hvad ligger der altid på dit natbord?

Jeg har tidligere både haft iPad og telefon liggende, men nu er det fjernet, fordi jeg fandt ud af, at det gav mig en dårlig søvn. Og jeg kan bare konstatere, at jeg sover bedre nu. Bøger? Nej, jeg læser kun skønlitteratur, når jeg er på ferie. Jeg kan ikke koncentrere mig om det til hverdag.

”Vi har en Springer Spaniel, der hedder Lady ... sludder og vrøvl, det gjorde den gamle ... Dén her hedder Carla, et navn, min kone og jeg har bestemt i fællesskab. Nej, det er i virkeligheden nok min kone, der har bestemt det ... ”
Claus Wistoft (V)

Hvad er det sidste, du gør, inden du går i seng?

Jeg lufter hunden. Vi har en Springer Spaniel, der hedder Lady ... sludder og vrøvl, det gjorde den gamle ... Dén her hedder Carla, et navn, min kone og jeg har bestemt i fællesskab. Vistnok noget med en sammentrækning af drengenes navne: Karl og Oscar ... ?! Nej, det er i virkeligheden nok min kone, der har bestemt det ...

Hvilken person eller begivenhed har haft størst betydning for dit liv?

Det er de to piger, som jeg er far til, der har haft størst betydning for mit liv. Jeg boede alene med dem i 2-3 år, fra de var fire og seks år. Dét at

Blå bog

Claus Wistoft

- **Borgmester i Syddjurs** Kommune for Venstre
- **57 år gammel**
- **Siden januar 2014** gift med Karin. Har tilsammen to piger og to drenge i alderen 20-25 år.

Claus Wistoft er draget af vidder. "Vidder kalder på eftertænksomhed og minder om, at der mange horisonter i enhver beslutning - korte som lange." Her fra rådhuset i Ebeltoft.

Foto: Casper Dalhoff / Polfoto

"Det gør mig vred, hvis folk ikke respekterer andres job. Jeg plejer at sige, at de job, man ikke selv gider, i virkeligheden er dem, man skal have størst respekt for."

Claus Wistoft (V)

have fuldt forældreskab var utrolig lærerigt og givtigt. Faktisk tror jeg, at det var dér, min interesse for samfundsforhold blev skabt. Mødet og kontakten med systemet. Imødekommenhed, faglighed og ordentlighed hele vejen rundt. Det var en fantastisk positiv oplevelse i en svær periode i vores liv.

Hvad er dit forhold til sundhed?

Jeg har en halvdårlig moral, hvad angår slik og søde sager. Jeg ryger gerne en cigaret i festligt lag; jeg er glad for god mad, vin - hele paletten. Men omvendt har jeg også en god moral, hvad angår motion. Jeg løber, spiller lidt golf, lidt badminton og forsøger også at komme i træningscenteret om vinteren. Jeg vejer stort set det samme, som jeg gjorde for 20 år siden.

Hvilket karaktertræk kan du bedst og dårligst lide ved dig selv?

Det bedste: Jeg synes selv, at jeg er meget ordentlig og punktlig. Jeg følger op på aftaler og sørger for at svare på alle e-mails og telefonopkald. Det dårligste: Det er min halvdårlige moral i forhold til mad, drikke og tobak. Jeg synes sommetider, jeg skal løbe alt for langt for at komme af med det igen, og det kunne jeg jo klare ved kun at indtage det halve. Men dér overtrumfer smagsløgene moralen.

Hvad ville du gerne være fri for i dit arbejde? Noget, der fylder for meget?

Nej, det synes jeg ikke. Da jeg startede, tænkte jeg godt nok på, om jeg ville blive overdænget med borgerhenvendelser, men det synes jeg ikke, jeg bliver. Heller ikke, når jeg møder dem i Brugsen og Føtex. Men jeg har også indrettet den praksis, at hvis folk henvender sig til mig mundtligt, så giver jeg dem mit visitkort og beder dem om at skrive til mig. Det er meget nemmere at håndtere, og så falder 98 % af dem typisk fra. Det er ikke for at få dem til at forsvinde, men det bliver en helt naturlig sortering af, hvad der er betydningsfuldt, og hvad der ikke er.

Hvad kan gøre dig vred?

Jeg bliver sjældent rigtig vred, men jeg kan godt blive det, hvis jeg opdager, at folk arbejder med skjulte dagsordener og ikke opfører sig ordentligt. Og vred, hvis folk ikke respekterer andres job. Jeg plejer at sige, at de job, man ikke selv gider, i virkeligheden er dem, man skal have størst respekt for.

Hvilken film har du sidst set?

Den danske film 'Underverden', der handler om æresbegreber blandt andengenerationsindvandrere. Fantastisk god film og en god chance for at få et bedre indblik i deres problematikker. Min datter, der læser film- og medievidenskab, sagde, jeg skulle se den - man siger ikke sine døtre imod.

Passer mottoet: Bag enhver succesfuld mand/kvinde står en stærk kvinde/mand - på dig?

Ja. Man kan ikke være så meget ude, som jeg er, uden at have en solid hjemmebase, for den kommer hele tiden under pres. Jeg afprøver både temaer og teorier på min kone, og da hun selv er ansat i et kommunalt system som skolelærer, diskuterer jeg også det område med hende og hendes veninder. Jo, sparring og tryghed er vigtigt.

Når jeg ser et dansegulv, så ...

vil jeg gerne danse, selvom jeg ikke er særlig god til det. Jeg har ikke nogen yndlingsbands - jeg er fuldstændig musikanalfabet. Når min kone og jeg kører på ferie, er det hende, der laver playlister, og det nyder jeg i fulde drag. Jeg kan bare godt lide god pop.

Hvad ved dine bysbørn ikke om dig?

De må gerne vide, at jeg gennem årene har fået lidt for mange fartbøder. I dag er jeg klogere og har lagt min tilgang til min kørsel om, for det er jo bare for dumt.

Hvad er meningen med livet?

Jeg er ret overbevist om, at man kun har ét liv - og jeg er også ret overbevist om, at man selv har ansvaret for at få noget ud af det. Få prøvet sig af. Det er helt klart mit eget mål.

Syddjurs Kommune: Seks gode og en øjebæ

Hvad er dit favoritspisested?
Molskroen Strandhotel ved Femmøller Strand - eller grillkyllingen fra Ebeltoft Strand Camping

Hvad er din yndlingsudsigt?
Udsigten til Ryom Enge og Ådal fra vores køkkenvindue i Kolind

Hvor er det mest romantiske sted?
Femmøller Strand

Hvilken butik ville du ikke undvære?
Ikke en eneste

Hvad er kommunens bedste kulturtilbud?
Det bliver det kreative mødested Den Ny Maltfabrik, der åbner i 2019.

Hvad vil du gerne have, at kommunen skal være kendt for?
Gode værdier og højt til loftet

Hvad er kommunens største øjebæ?
Alle tomme bygninger uden aktivitet er øjebæer. Som plejehjemmet Toftevang og Maltfabrikken - som vi nu renoverer og giver nyt liv.

Morgendagens meningsdannere

Af Kasper Sand Kjær

GØR KV17 TIL UNGDOMMENS VALG!

Unges tillid til Folketinget, regeringen og medierne er for alles vedkommende faldet med cirka 10 procentpoint siden 2012, den generelle tillid til demokratiet blandt de unge er dermed dalet til 60 procent, og 18 procent svarer "ved ikke", når de bliver spurgt, om de har tillid til demokratiet.

De foruroligende tal kommer fra DUF's demokratiundersøgelse, der hvert år tager temperaturen på de unges opbakning til demokratiet, deres samfundsengagement og politiske selvtillid. Den manglende tillid til demokratiet er stærkt bekymrende, fordi unge i forvejen stemmer mindre end resten af befolkningen, ofte afholder sig fra at deltage i samfundsdebatten og er underrepræsenteret i landets byråd.

Der er et akut behov for at vinde ungdommens opbakning til demokratiet - både det lokale og det nationale - og det forestående kommunalvalg udgør en oplagt mulighed for at trække i arbejdstøjet ude i kommunerne.

For det er muligt at styrke unges demokratiske engagement. Det beviste en række af landets kommuner og demokrati-aktører gennem en fælles indsats ved kommunalvalget i 2013, hvor det lykkedes at hæve de 19-21-åriges valgdeltagelse med 9,7 procentpoint til 57,7 procent. Der er dog stor forskel på, hvor godt de enkelte kommuner lykkes med at mobilisere de yngste vælgere. For eksempel var stemmeprocenten i Holstebro og Horsens meget forskellig til trods for, at det er to kommuner, der er sammenlignelige i mange henseender. I Holstebro Kommune var stemmeprocenten på 62,2 for de unge, mens den i Horsens kun var på 49,6. Og der er stadig langt op til den gennemsnitlige valgdeltagelse på 71,9 %.

"Det kræver mere end et catchy hashtag, et par delevenlige GIF'er og en Voteman kampagne 2.0, der går viralt på de sociale medier, hvert fjerde år at få de unges opbakning til demokratiet."

Det kræver mere end et catchy hashtag, et par delevenlige GIF'er og en Voteman kampagne 2.0, der går viralt på de sociale medier, hvert fjerde år, at få de unges opbakning til demokratiet. For problemet er ikke at unge mangler viden om politik og samfundsforhold eller ikke har klare holdninger til, hvordan samfundet skal se ud. Tværtimod. Danske unge ved og vil en hel masse, men de omsætter ikke deres viden og holdninger til politisk handling og udnytter i ringe grad mulighederne for at gøre deres indflydelse gældende. Deres politiske selvtillid er lav, og mange unge tror ikke på, at deres stemme kan gøre en forskel. De bør derfor gøres opmærksomme på, hvorfor valget er vigtigt for dem, og hvem de kan stemme på, før der køres hårdt på med at få de unge til at stemme. Der findes desværre ikke et quick fix til at styrke unges demokratiske selvværd og dermed fremtidssikre vores demokrati. Det handler derimod om kontinuerlig demokratisk dannelse - både før, under og efter valgene.

Unges demokratiske engagement og valgdeltagelse er hjerteblod for os i DUF, og vi står klar til at hjælpe din kommune - hvad enten I har ambitioner om at komme i topti, når det gælder unges valgdeltagelse til KV17, vil skabe samfundsengagement blandt eleverne på kommunens erhvervs- og produktionsskoler, som er blandt de unge, der stemmer allermindst, ønsker specifik viden om, hvilke konkrete kommunalpolitiske emner der optager unge i netop jeres region, eller vil have hjælp til at sænke gennemsnitsalderen i byrådet.

Fremtiden tilhører de unge, og vores demokrati afhænger af deres stemmer, så lad os ved fælles hjælp sikre, at endnu flere unge tager politisk stilling og finder vej til stemmeboksen den 21. november.

Kasper Sand Kjær er formand for DUF – Dansk Ungdoms Fællesråd

Send debatstof til os:
Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”De små børn er typisk ikke kommet af med bleen endnu, de skal have middagslur – og de har stadig rigtig meget brug for omsorg og hjælp til mange ting. Det går der megen tid med.”
Elisa Bergmann, formand for pædagogernes fagforening BUPL, mener, det er problematisk, at 46 ud af landets 98 kommuner rykker vuggestuebørn op i børnehaven, inden de er fyldt tre år. Kilde: Fagbladet FOA.

Venstre har hovedansvaret for trecifret milliardtab

gæld

Af Erik Lund, byrådsmedlem (K) i Allerød, tidligere landsformand for Pantefogedforeningen i Danmark, tidligere inkassochef i Københavns Kommune og Helsingør Kommune, tidligere fagchef for inddrivelsen i SKAT København

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at SKAT's inddrivelse er den største offentlige skandale nogensinde.

Den offentlige gæld er p.t. på 98,3 milliarder kroner, men gælden ville være langt større, hvis man også medregnede de store milliardbeløb, der allerede er forældet og derfor ikke indgår i restanceopgørelsen.

Skatteministeren anser,kun 19,5 milliarder for inddriveli-ge over de kommende år.

Et uinddriveligt beløb på 78,8 milliarder kroner plus de store milliardbeløb, der allerede er forældet, giver et samlet tab på mere end 100 milliarder kroner, som Venstre har hovedansvaret for, at det offentlige er gået glip af, siden staten overtog inddrivelsen fra kommunerne i slutningen af 2005.

Venstre har hovedansvaret for skandalen, da de både havde statsministerposten og skatteministerposten, men også De Konservative og Dansk Folkeparti har en stor del af skylden, da de ikke lyttede til de kraftige advarsler, der lød fra ALLE med blot den mindste indsigt i offentlig inddrivelse.

Faldt ned som blide lam

Socialdemokratiet, De Radikale og SF var kraftige modstandere af, at inddrivelsen blev flyttet fra kommunerne til staten, men faldt ned som blide lam, da de kom til magten og derved fik mulighed for at rette op på skandalen ved at flytte inddrivelsen tilbage til kommunerne, der havde varetaget opgaven på fornemste vis siden 1493 (mere end 500 år).

Venstre, Konservative og DF overhørte alle advarsler mod at overflytte inddrivelsen fra kommunerne til staten, mener Erik Lund.
Foto: Torben Åndahl / Polfoto

Med en socialdemokratisk statsminister og skatteministre fra både S og SF gjorde de ingenting, men lod blot skandalen fortsætte.

Nu hører vi så en skatteminister, der vil 'købe' de kommunale krav af kommunerne til en kurs, der er faldet drastisk, siden det første gang kom på tale at 'købe' disse krav.

Da jeg som landsformand for Pantefogedforeningen i Danmark drøftede denne kurs på flere møder i Skatteministeriet, var gennemsnitskursen på de kommunale krav på 85-90 procent, medens skatteministeren nu taler om en kurs på 32,5 procent.

Dette kæmpe kursfald på de kommunale restancer skyldes udelukkende, at staten har misligholdt inddrivelsesopgaven på det skammeligste.

Flygtede skrigende væk

En misligholdelse, der ikke kun skyldes kollaps i SKAT's digitale inddrivelsessystem, EFI, men i endnu større grad statens overtagelse af inddrivelsen i 2005, hvor mange af de kommunale pantefogeder blev tilbage i kommunerne, og hvor mange tidligere kommunale pantefogeder flygtede skrigende bort fra SKAT, da de opdagede, at de ikke mere måtte udføre den effektive inddrivelse, som de var uddannet til og havde udført til alles tilfredshed i kommunalt regi.

Inden 2005 var der overhovedet ikke politisk indblanding i pantefogedernes inddrivelsesarbejde, men efter statens overtagelse af inddrivelsen har den politiske indblanding gjort, at en effektiv inddrivelse har været 'ikke eksisterende' lige siden.

Der er kun én løsning på problemet: Flyt inddrivelsen tilbage til kommunerne, hvor der ALDRIG var politisk indblanding i opgavevaretagelsen, men hvor pantefogederne udelukkende handlede på den stedlige byrets vegne.

Lad os kappe forbindelsen til skattely-firmaer

skattely

Af Ninna Thomsen (SF) Sundheds- og Omsorgsborgmester i Københavns Kommune

Virksomheder, der benytter sig af skatteunddragelse, skal ikke have mulighed for at deltage i offentlige udbud. Det mener et flertal af partierne i Københavns Kommunes Økonomiudvalg, som netop har besluttet, at kommunen skal have et certificeringsmærke, der gør det muligt at spotte virksomheder, der ikke spiller efter skattereglerne.

Københavns Kommune er Danmarks største arbejdsplads, og med et årligt budget på næsten 50 milliarder kroner følger også ansvaret for at sikre god forvaltning af skatteborgernes penge. Derfor dur det ikke, at Københavns Kommune samarbejder med virksomheder, der enten direkte eller indirekte bidrager til skattesnyd.

Derfor har SF sammen med Socialdemokratiet og Enhedslisten stillet forslag om, at Københavns Kommune skal udvikle et certificeringsmærke, som skal gøre det muligt at gennemskue og ekskludere virksomheder, som ikke overholder skattelovgivningen eller benytter sig af skatteunddragelse. Forslaget blev tirsdag den 18. april vedtaget af et flertal i Økonomiudvalget.

Vi skal som kommune gøre det klart, at vi på ingen måde tolererer skattesnyd. Københavnerne skal kunne betale deres skat og vide med sikkerhed, at kommunen ikke går direkte ud og investerer samme skattekroner i virksomheder, som gør alt, hvad de kan, for ikke at betale deres skat.

Ideen om certificeringsmærke er allerede kendt i England, hvor virksomheder kan blive akkrediteret med henblik på at skabe større gennemsigtighed omkring deres skattemæssige bidrag til samfundet. Den britiske certificeringsordning er dog frivillig for virksomhederne, men for mig at se er der brug for en mere ambitiøs ordning, så kommunerne ikke kun får

”Vi har en masse brodne kar, som vil gøre alt for ikke at blive afsløret i skattesnyd. Derfor dur det ikke med en frivillig mærkning”

adgang til skatteopgørelser hos de virksomheder, der melder sig selv.

Vi har en masse brodne kar, som vil gøre alt for ikke at blive afsløret i skattesnyd. Derfor dur det ikke med en frivillig mærkning. Samtidig skal en certificeringsordning tage højde for, at stort set alle virksomheder i dag handler på tværs af landegrænser.

Medlemsforslaget lægger derfor op til, at et nyt certificeringsmærke skal anerkendes på europæisk niveau, så mærket kan anvendes i hele EU, hvor udbudsreglerne er gældende.

Jeg står endvidere bag et forslag om, at Københavns Kommune skal annullere kontrakter med virksomheder, der bliver dømt for skattesnyd. Forslaget blev vedtaget i Borgerrepræsentationen i efteråret 2016.

Herudover har Københavns Kommune i 2016 sagt nej til at investere i tobak og fossile brændstoffer, fordi der skal være sammenhæng mellem kommunens politik og vores investeringer. København har nemlig en ambition om både at være en grøn by og en røgfri by. Derfor investerer kommunen ikke i sort energi og tobaksindustrien.

Forslaget om et certificeringsmærke tager udgangspunkt i Albertslund Kommunes indledende arbejde sammen med Dansk Standard, som Københavns Kommune med beslutningen i Økonomiudvalget forventes at blive en del af fremadrettet.

Vigtigt og fortjent skulderklap til kulturen i Vestdanmark

provinskultur

Af Rabih Azad Ahmad (R)
Rådmand for Kultur og Borgerservice i Aarhus

Jeg glæder mig over, at der nu bliver gjort op med den mangeårige skævvridning af kulturmidlerne mellem hovedstadsområdet og resten af Danmark. Der findes mange kulturtilbud vest for Valby Bakke, som er med til at løfte hele Danmark og give alle danskere adgang til kultur i international klasse.

Omprioriteringen kommer til at ske gradvis over fire år fra 2018 til 2021, hvor de fire orkestre vest for Storebælt tilsammen vil modtage 2 millioner kroner i 2018 stigende til 7,8 millioner kroner i 2021 fra Copenhagen Phil. Samtidig skal der arbejdes med strategi og udvikling af orkestrene i de kommende år med henblik på tættere samarbejde, talentudvikling og bedre kontakt til blandt andet børn og unge i hele landet.

Det er et vigtigt og nødvendigt arbejde, som jeg er meget enig i, og som Aarhus Symfoniorkester allerede er godt i gang med. I forbindelse med budgetforliget i Aarhus Kommune afsatte vi en million kroner årlig til symfoniorkestret og arbejdet med at tiltrække nye målgrupper. Så der er på alle måder lagt op til en ny æra for Aarhus Symfoniorkester.

”Der findes mange kulturtilbud vest for Valby Bakke, som er med til at løfte hele Danmark og give alle danskere adgang til kultur i international klasse.”

685.000

borgere skylder tilsammen 98,3 milliarder kroner til det offentlige.
Kilde: Politiken/PwC

Samskabelse kan være et fantastisk redskab.

Men det kræver øgede ressourcer og at man undgår silotænkning i praksis.

Samskabelse er ikke længere noget nyt. Faktisk har det været her længe, men det er først nu, vi for alvor er ved at forstå, hvad samskabelse egentlig vil sige - i praksis. Problemet er, at samskabelse i lang tid har været et noget uforpligtende buzzword, som lyder så frygteligt godt i en skåltale, men kan være så svært at praktisere.

For samskabelse er faktisk et helt fantastisk værktøj. Som samarbejdsform er det et opgør med den traditionelle silotænkning, og fra det boligsociale arbejde, hvor jeg - og Danmarks 400 andre boligsociale medarbejdere - har vores afsæt, er tilgangen ikke bare en forudsætning for vores arbejde; det er også et ualmindeligt meningsfuldt og virksomt værktøj.

Slår man begrebet 'samskabelse' op i faglitteraturen, møder man forskellige definitioner. Den definition, jeg låner mig opad i det følgende, er denne: Samskabelse er en arbejdsform, hvor man på tværs af sektorer samarbejder om løsning af komplekse problemstillinger. Samskabelse er endvidere karakteriseret ved, at de beboere/borgere, der skal have glæde af initiativet, ofte er deltagere i samskabelsesprocessen.

En boligsocial helhedsplan, der er grundlaget for mange boligsociale indsatser, er i mange henseender et forsøg på at tegne et billede af den komplekse problemstilling, men også give et bud på, hvordan man løser den i fællesskab. For det er netop komplekse sociale problemstillinger, der præger udfordringerne i vores boligområder i dag, hvor vi oplever det sociale udkantsdanmark på nærmeste hold.

Samskabelse kan være et meningsfuldt og virksomt værktøj inden for det boligsociale arbejde, men der er udfordringer, som skal overvindes først, skriver kronikøren.
Foto: Peter Hove Olesen / Polfoto arkiv

Svært i praksis

Jeg har mere end en gang stået i en situation, hvor jeg som projektleder skulle etablere eller udmønte et samarbejde, hvor det, der på papiret lyder som en rigtig god ide, i praksis kan være rigtig svært. Nogle af de typiske udfordringer, jeg er stødt på gennem tiden, har været følgende:

- **Organisation**. De, der skal udmønte samarbejdet, har ikke deltaget i udviklingen af løsningen og har derfor svært ved at få øje på, hvorfor opgaven overhovedet skal løses. Det er et resultat af, at de, der udvikler, sjældent er dem, der udfører. Det betyder, at samarbejdet ofte har svært ved at komme i gang, og det er ikke sjældent, at man bruger uforholdsmæssigt meget tid på at komme i gang, fordi man ligesom skal starte forfra i forhold til at definere problemet.
- **Ressourcer**. De afsatte ressourcer er der ikke, når det kommer til stykket. Krav om effektiviseringer med videre betyder, at flere trækker sig fra samskabelsesprojekter. Det er svært nok at få den daglige drift til at hænge sammen!
- **Mindset**. I stedet for at holde sig den fælles definerede problemstilling for øje fastholder de enkelte parter deres perspektiv på udfordringen og "falder tilbage i siloen". Her bliver samarbejdet ofte betragtet som forstyrrende, da det at samarbejde på tværs kræver en anden kreativ åre og en større grad af nysgerrighed over for andre, end når man løser opgaven på vanlig vis.

Vores forskellige organisatoriske afsæt er altså både vores styrke og akilleshæl. Styrken er, at vi kan noget forskelligt, hvilket er af stor betydning for den helhedsorienterede tilgang. Svagheden er, at vi med afsæt i forskellige organisatoriske kontekster ofte taler forskellige sprog og har forskellig dagsorden. Det har også ført til, at jeg som projektleder eller facilitator har tænkt, om ikke dette er for svært, om ikke forskellighederne er for store, og de krav, der skal til for at få samspillet til at virke, er for høje.

Men disse tanker jages på flugt, når man så finder sig selv i de situationer, hvor det lykkes. Hvor vi lykkes med at løfte blikket og se hinanden og de muligheder, der er for at gå til udfordringerne på en ny måde. Der, hvor vi får øje på hinandens styrker og formår at fastholde fokus på det fælles mål. Det handler ikke nødvendigvis om de helt store og radikale innovationer, men om de situationer, hvor vi i det daglige løfter hinanden og den fælles opgave. Det handler heller ikke nødvendigvis om store budgetter. Ofte er der gode løsninger inden for rækkevidde, der ikke nødvendigvis koster, men som naturligvis kræver opmærksomhed på hinandens styrker.

Når det lykkes

Et godt eksempel på meningsfuld samskabelse har jeg blandt andet oplevet i forbindelse med en fritidsjobindsats, der gennem en årrække havde været finansieret med projektmidler. Denne finansiering faldt bort, men behovet for et fritidsjobtilbud til boligområdets unge var der stadig. Særlig set ud fra en mere langsigtet strategi om at bryde fødekæden af unge, der ikke gennemfører en uddannelse og/eller kommer i job.

"I stedet for at lukke aktiviteten gik boligforeningen og en række lokale kommunale aktører sammen for at fastholde tilbuddet om vejledning til fritidsjob og håndholdt lommepengeindsats."

I stedet for at lukke aktiviteten gik boligforeningen og en række lokale kommunale aktører sammen for at fastholde tilbuddet om vejledning til fritidsjob og håndholdt lommepengeindsats. Vigtigheden i projektet var tydelig for alle parter, så ved at alle bød ind med kompetencer og ressourcer, lykkedes det at fastholde tilbuddet. Boligforeningens boligsociale medarbejder kunne byde ind med kendskabet til boligområdet og kontakten til nogle områdets mest sårbare familier, som netop efterspurgte tilbud til deres unge. Fritidstilbuddet i boligområdet bød ind med en fagligt velfunderet medarbejder, som gennem samarbejdet med den boligsociale medarbejder kunne få kontakt til unge, der ellers ikke havde taget imod områdets fritidstilbud.

Sidst, men ikke mindst bød dagtilbuddet ind i forhold til at oprette mindre fritidsjobstillinger, der i de sene eftermiddagstimer var tænkt til at skulle aflaste personalet i dagtilbuddet i forhold til praktiske opgaver sidst på dagen. Dette er den helt korte version, men fortsætter man med at folde perspektiverne ud i et sådant samarbejde, kommer man også ind i kriminalitetsforebyggelse og trygheds-fremmende foranstaltninger.

"Løft blikket"

At nå frem til sådan en konstruktion og samarbejde - siger min erfaring mig - rummer et element af relationel koordinering. Men det er ikke nødvendigvis afgørende. Og der er ikke et quick fix, hvor man med sikkerhed kan sige, at hvis bare disse ting er til stede, eller man i samarbejdet følger en bestemt model, så lykkes det. Man kan dog vende tilbage til de tre udfordringer, jeg indledningsvis præsenterede og fremførte, at er der opmærksomhed på disse elementer, kan man nå rigtig langt.

Organisation. Vær afklaret om arbejdsformen. Det handler ikke nødvendigvis om, at de, der skal udføre aktiviteten, også skal udvikle den. Det handler mere om, at man internt er afklaret om, at samskabelse er en samarbejdsform på samme vis som andre arbejdsformer, vi praktiserer.

Ressourcer. Hvad er ressourcer for en størrelse? Handler det om budgetmidler, medarbejdertimer, viden, netværk eller faciliteter? At løsne op for forståelsen af, at ressourcer kan være en indgang til nye løsninger.

Mindset. "Løft blikket". Når vi møder noget, der undrer os, så brug nysgerrighed og spørgsmål. Dér, hvor vi ikke er ens, ligger potentialet for løsninger.

Anne-Lene Wähling, boligsocial koordinator, ALBOA - Almen Boligorganisation Aarhus

kalender

Send navnestof til os:

Skriv til os, hvis karriereskift eller lignende skal nævnes her på siderne. Husk at medsende et vellignende portræt.
debatognavne@kommunen.dk

”Det lugter af, at kommunen har ønsket at berige sig på borgernes bekostning.”
Klaus Josefsen, lektor i forvaltningsret ved Aarhus Universitet, til Politiken om Københavns Kommunes ændring i reglerne om hjemfaldspligt

2. MAJ

Åbent samråd om en varieret skoledag i folkeskolen

Undervisningsudvalget har kaldt undervisningsminister Merete Riisager (LA) i samråd om en varieret skoledag og aktiv brug af understøttende undervisning i folkeskolen.
Undervisningsministeren skal forklare, hvordan man bedst muligt sikrer en mere varieret skoledag med aktiv brug af understøttende undervisning med henblik på at fremme elevernes læring og trivsel. Hertil er ministeren blevet bedt om at redegøre for, om udtalelsen: ”Det er mindre vigtigt, at de løber op til tavlen, når de skal lære den lille tabel” fortsat er dækkende for ministerens syn på, om og hvordan bevægelse skal være en del af skoledagen, som er fremsat i ”Liberal Alliance: Ud med bevægelse, understøttende undervisning og lektiecafeer”, Folkeskolen.dk den 27. maj 2015.

Til sidst skal ministeren svare udvalget på, om ministeren stadig ønsker at gøre op med den ressourcebinding, der ligger i folkeskolelovens paragraf 16b, ved at skoler kan få dispensation til at omdanne understøttende undervisning til to-voksen-ordninger.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Annette Lind (S).

Lokale 1-133 på Christiansborg kl. 14.00

2. MAJ

Åbent samråd om pædagogers tid alene med en børnegruppe i daginstitutionerne

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har kaldt børne- og socialminister Mai Mercado (K) i samråd om pædagogers tid alene med en børnegruppe i daginstitutionerne.

Udvalget har bedt ministeren forholde sig til BUPL´s alenetidsundersøgelse blandt 8.006 pædagoger, der blandt andet viser, at tre ud af fire pædagoger i løbet af en dag står alene med den samlede børnegruppe på i gennemsnit 17 børn, og at alenetiden udgør knap 1 time.

Udvalget har endvidere spurgt, hvordan ministerens ambitioner for læringsmiljøerne i dagtilbud stemmer overens med en situation, hvor en pædagog står alene med en gruppe på for eksempel 17 børn.

Endelig har udvalget spurgt, om ministeren mener, at det er uacceptabelt, når 4 ud af 10 pædagoger har oplevet uforsvarlige situationer som følge af alenetiden.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Ane Halsboe-Jørgensen (S) og Lotte Rod (R).

Lokale 2-080 på Christiansborg kl. 14.30

9. MAJ

Åbent samråd om lektiehjælp

Undervisningsudvalget har kaldt undervisningsminister Merete Riisager (LA) i samråd om lektiehjælp i folkeskolen.

Undervisningsudvalget har bedt undervisningsministeren redegøre for, hvordan ministeren mener, at lektiehjælp kan medvirke til at styrke alle elevers læring uanset deres sociale baggrund.

Ministeren skal også forklare overfor udvalget, hvorvidt ministeren fortsat mener, man helt burde ”skrotte” lektiehjælpen, som ministeren tidligere har udtalt i ”Forældre: Børn skal ikke tvinges i lektiecafé”, bt.dk den 12. juni 2015.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Annette Lind (S).

Lokale 1-133 på Christiansborg kl. 14.00

11. MAJ

Åben høring om bevægelse i folkeskolen

Undervisningsudvalget inviterer til høring om bevægelse i folkeskolen.

Idræt og bevægelse er en vigtig del af skolereformen. Derfor er det ved udgangen af skolereformens tredje år vigtigt at gøre status for de gode intentioner og implementeringen af en mere aktiv skoledag.

Denne høring vil sætte fokus på, hvad flere undersøgelser viser, at motion og bevægelse på mange skoler bliver brugt konstruktivt som en integreret del af skoledagen til gavn for elevernes trivsel, sundhed, læring og foreningsdeltagelse. Desværre viser flere undersøgelser også, at ikke alle kommuner og skoler er lige langt med at skabe en ny og mere aktiv og varieret skoledag.

Høringen vil derfor belyse de potentialer, der er ved en aktiv skole, hvor langt skolerne er nået, hvad elevernes ønsker er for bevægelse, hvordan succesrige skoler og kommuner rammesætter arbejdet med bevægelse som en integreret del af skoledagen og derudover, hvad der er vejen frem for arbejdet.

Landstingssalen på Christiansborg kl. 10.00-12.30

Færgefarten til danske småøer er i centrum på en åben høring om Færgesekretariatets arbejde. Foto: Asger Ryø Borberg / Polfoto

3. MAJ

Åben høring om Færgesekretariatets arbejde, resultater og projekter

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer og Færgesekretariatet inviterer til åben høring om Færgesekretariats arbejde, resultater og projekter.

På høringen gøres status over Færgesekretariats arbejde og resultater, og det vil blive belyst og drøftet, hvordan færgefarten til de danske småøer kan optimeres yderligere. Høringen vil se nærmere på Færgesekretariatets arbejde med fælles indkøb, standardisering, miljøoptimering, turisme, rammevilkår og samarbejde med kommunerne. Mulighederne for værdiskabelse med færgerne ved mere aktivitet og flere besøgende på øerne vil blive belyst, og forslag til udviklingen af en afløser/standardfærge, som skal kunne føre til bedre og kontinuerlig betjening af øerne med stordriftsfordele med mere, vil blive præsenteret.
Der er lagt op til en bred debat, som fokuserer på Færgesekretariatets væsentlige initiativer og opgaver. Peter Juel Jensen (V), formand for Udvalget for Landdistrikter og Øer, vil lede debatten mellem udvalget, Færgesekretariatet, øvrige oplægsholdere og andre deltagere.

Oplægsholdere er:

- Lars Erik Hornemann (V) og Holger Schou Rasmussen (S), borgmestre i henholdsvis Svendborg og Lolland Kommune
- Michel van der Linden og Jan Fritz Hansen, formand og sekretariatsleder for Færgesekretariatet
- Hans Otto Holmegaard Kristensen, adjungeret professor og tidligere leder af DTU's maritime afdeling
- Eske Groes, chefkonsulent, Kommunernes Landsforening

Landstingssalen på Christiansborg kl. 13.00

16. MAJ

Åbent samråd med undervisningsministeren om udviklingen med færre læreruddannede i folkeskolerne

Undervisningsudvalget har kaldt undervisningsminister Merete Riisager (LA) i samråd om udviklingen med færre læreruddannede i folkeskolerne.

Udvalget har bedt ministeren redegøre for:

Hvornår analysen om rekrutteringsproblemer i folkeskolen, som blandt andet omtales i ”DLF og KL uenige om omfanget af skolernes rekrutteringsproblemer”, bragt på folkeskolen.dk den 18. juni 2016, ligger klar?

Hvad ministeren mener om, at andelen af ansatte uden en læreruddannelse i folkeskolen er steget fra 11,9 procent i 2013 til 16,4 procent i 2015, hvilket fremgår af analysen ”Færre læreruddannede i folkeskolen” fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd af 16. marts 2017?

Hvad agter ministeren at foretage sig for at ændre den udvikling, som analysen ”Færre læreruddannede i folkeskolen” fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd af 16. marts 2017 viser, således at kravene i lov om folkeskolen, hvoraf det fremgår, at de medarbejdere, der underviser i skolen, skal have en læreruddannelse, opfyldes?

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (R).

Lokale 1-133 på Christiansborg kl. 14.00

6. JUNI

KL Temadag om: Samarbejde med frivillige i tilbud til borgere med kronisk sygdom

Formålet med temadagen er at dele viden og erfaringer om, hvordan samarbejdet mellem kommunen og frivilligområdet bedst kan etableres og styrkes for at fastholde de sunde vaner hos borgere med kronisk sygdom efter deltagelse i kommunalt forebyggelsestilbud.

Temadagen vil veksle mellem faglige oplæg og erfaringsudveksling med fokus på de deltagende kommuners erfaringer med samarbejde med frivilligområdet og fælles drøftelse om:

Hvilke modeller er der for samarbejde mellem kommuner og frivilligområdet?

Hvordan kan det gode samarbejde etableres og styrkes?

Hvad skal der til for at skabe en fælles forståelse for både kommunens og frivilligområdets vilkår?

Hvordan kan kommunen støtte borgeren med at få overblik over, kontakt til og mulighed for fortsat aktivitet efter endt tilbud i kommunen?

KL-huset, Weidekampsgade 10, 2300 København S

10,5%

af alle unge mellem 16 og 24 år var i november 2015 hverken i beskæftigelse eller under uddannelse.

Kilde: Danmarks Statistik

Kommuner

FAVRSKOV

Direktør tilbage efter to år

Børn- og skoledirektør Hans Minor Vedel har netop opsagt sin stilling i Randers Kommune for at blive direktør for Teknik og Kultur i Favrskov Kommune, oplyser Randers Kommune.

- Jeg har fået en meget spændende stilling i Favrskov Kommune, som jeg har et helt særligt forhold til. Favrskov er i gang med en stærk udvikling af sine bysamfund og landsbyer samtidig med, at infrastruktur og erhvervsliv udvikles, siger Hans Minor Vedel, der blev ansat som direktør for Børn og Skole i juni 2015.

Hans Minor Vedel kom fra en stilling som netop direktør i Favrskov Kommune, hvor han havde ansvaret for børn- og skoleområdet. Tidligere har han også haft ansvaret for at opbygge og konsolidere en teknik- og kulturforvaltning i Favrskov Kommune efter kommunesammenlægningen.

Hans Minor Vedel fratræder i Randers kommune den 1. juni 2017.

LEJRE

Henter centerchef i Glostrup

Lene Miller er valgt som ny centerchef i Center for Velfærd & Omsorg, oplyser Lejre Kommune.

Den 1. juni 2017 er skiftedag for Lene Miller, som dermed udskifter den chefstol, hun har haft i Glostrup Kommune i fem et halvt år. Hun blev valgt til stillingen blandt knap 30 ansøgere.

Lene Miller er 52 år og uddannet plejehjemsassistent i 1990. Lene har løbende efteruddannet sig indenfor ledelsesgerningen blandt andet med en Master of Public Governance i 2013 og senest en Masterclass i psykologi fra 2017. Lene er gift, har tre voksne børn og bor i Holbæk Kommune.

GULDBORGSUND

Ny centerchef for sundhed og omsorg

Ida Byrge Sørensen tiltræder den 1. maj som ny centerchef for Center for Sundhed & Omsorg i Guldborgsund Kommune.

Hun kommer fra en tilsvarende stilling i Albertslund og har tidligere været ansat som sektorchef for dagtilbud til børn i Lolland Kommune, oplyser Guldborgsund Kommune på sin hjemmeside.

Ida Byrge Sørensen er 45 år og ikke helt ukendt med Lolland-Falster, da hun bor i Maribo.

REGION SYDDANMARK

Ny koncerndirektør

Region Syddanmark har ansat 56-årige Kurt Espersen som ny koncerndirektør. Han kommer fra en stilling som vicedirektør på Bispebjerg og Frederiksberg Hospital, hvor han blandt andet har haft ansvar for forskning, IT- og Sundhedsplatformen.

Kurt Espersen er uddannet læge og var i perioden 2000-2007 overlæge på Rigshospitalet, hvorefter han blev hospitalschef og senere hospitalsdirektør på Bornholms Hospital. Han har siden 2015 været vicedirektør på Bispebjerg og Frederiksberg Hospital.

Kurt Espersen tiltræder i stillingen den 1. august og afløser Jens Winther Jensen, der 1. februar skiftede til en stilling som direktør for Regionernes Kliniske Kvalitetsudviklingsprogram.

Han vil som koncerndirektør referere til regionsdirektør Jane Kraglund og udgør sammen med hende, Rikke Vestergaard og Jørgen Bjelskou regionens øverste administrative ledelse.

KALUNDBORG

Løsgænger 'vender hjem' til Venstre

Løsgænger i kommunalbestyrelsen i Kalundborg Torben Toft Andersen har valgt at melde sig ind i Venstre og vil ved KV17 stille op på Venstres liste. Det oplyser borgmester Martin Damm (V). I oktober 2015 meldte Torben Toft Andersen sig ud af S og begrundede det med 'længerevarende uenighed om de overordnede linjer i partiet.'

Siden har han efter eget udsagn brugt en periode på at finde ud af, hvor han hører hjemme politisk, hvilket en kort tid bragte ham ind i Alternativet, og den tid har været med til at 'modne hans beslutning om, at Venstre fremover er det rigtige parti for ham.' Han forklarer, at han det seneste år har deltaget i Venstres gruppemøder på lige fod med de øvrige politikere, og at han nu 'vender hjem', eftersom han begyndte sin politiske karriere i Venstre for cirka 20 år siden.

Torben Toft Andersens indtræden hos Venstre i kommunalbestyrelsen giver ikke anledning til nogen ændret fordeling af de kommunale hverv i råd og udvalg.

LANGELAND

Borgmester stopper til valget efter asyl-problemer

Langelands borgmester Bjarne Nielsen (V), der ellers blev udpeget af sit parti som spidskandidat til KV17 allerede i marts sidste år, meddeler nu, at han alligevel ikke stiller op som borgmesterkandidat.

Af Venstre Langelands lokale hjemmeside fremgår det i en henvendelse til partimedlemmerne: 'Det er med stor beklagelse, at jeg må meddele jer, at jeg ikke genopstiller som spidskandidat for Venstre til det kommende kommunalvalg'. Bjarne Nielsen begrunder beslutningen med, at 'det sidste års tid som borgmester har berørt mig og mit helbred mere end forventet'.

Det seneste år har da også været intenst på øen efter en lang række sager på kommunens asylcentre på blandt andet Langeland, Sydfyn og Lolland, og i december endte kommunen med at blive fyret som operatør som konsekvens af de mange sager.

Kommunen har desuden været uden kommunaldirektør i 2016, hvor den hidtidige kommunaldirektør, Jørgen Christiansen, blev fritaget for tjeneste og der ikke var penge til at ansætte en stedfortræder.

Bjarne Nielsen udtaler, at det ikke er utænkeligt, at han stiller op til kommunalvalget, men at det blot ikke bliver som borgmesterkandidat. Venstre på Langeland skal i stedet vælge ny spids på partiets opstillingsmøde den 16. maj.

Organisationer

DANSKE ÆLDRERÅD

Ny landsformand

Erik Stagsted er valgt som landsformand for Danske Ældreråd, der repræsenterer ældrerådene i kommunerne. Han overtager hvervet efter Bent Aa. Rasmussen, som efter fire år på posten ikke genopstillede, oplyser organisationen.

Som formand for Ældrerådet i Vesthimmerland i otte år, medlem af Regionsældreråd Nordjylland i seks år og medlem af bestyrelsen i Danske Ældreråd gennem syv år har han allerede et indgående kendskab til de arbejdsopgaver, som ligger forude.

Erik Stagsted er uddannet socionom og har blandt andet arbejdet som miljø- og socialfaglig konsulent og højskolelærer i 26 år.

Stat

Ombudsmandens kontor får ny direktør

Ombudsmandsinstitutionen får per 1. august ny direktør i form af Louise Vadheim Guldberg, der siden oktober har været chef for Ombudsmandens nye skattekontor. Louise Vadheim Guldberg bliver som direktør Ombudsmandsinstitutionens øverste embedsmand og Ombudsmandens stedfortræder og nærmeste rådgiver. Hun afløser Jonas Bering Liisberg på posten, der har fået nyt job som direktør for udenrigspolitik i Udenrigsministeriet.

Louise Vadheim Guldberg er 41 år og uddannet cand.jur. fra Aarhus Universitet i 2003, hvorefter hun har arbejdet både som fuldmægtig, chefkonsulent og kontorchef i Justitsministeriet kun afbrudt af en ansættelse som chefkonsulent i Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hun har været ansat ved Ombudsmandens kontor siden 2016.

Regioner

SYDDANMARK

Vicedirektør bliver HR-direktør

Region Syddanmark har ansat Lene Borregaard som ny HR-direktør. Lene Borregaard er 43 år og kommer fra en stilling som vicedirektør i regionen. Hun tiltræder stillingen som HR-direktør 1. maj 2017.

HR-direktørstillingen har været ledig, siden Carsten Lysdahl Søgaard forlod posten i august 2016. Der var 29 ansøgere til stillingen.

Som HR-direktør bliver Lene Borregaard ansvarlig for Koncern HR, som med sine 84 medarbejdere blandt andet har det overordnede strategiske ansvar for arbejdsmiljø, løn, rekruttering og udvikling af regionens ledere. Også understøttelsen af samarbejdssystemet samt Hovedudvalget ligger i Koncern HR.

Lene Borregaard har mere end 14 års erfaring indenfor ledelse, direktionsbetjening og politisk betjening. Lene Borregaard blev i 2003 ansat i det daværende Ribe Amt, hvorfra hun efter strukturreformen i 2007 fulgte med til Region Syddanmark, først som afdelingschef i HR-afdelingen og siden som leder af råds- og direktionssekretariatet.

Vore konsulentydelser

- Det nye byråd/udvalg – arven fra det gamle byråd/udvalg
- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Studieture for politikere, ledergrupper, chefforeninger m.fl.
- Visions- og strategiprocesser for byråd, udvalg, direktør og ledergrupper
- Det lokale demokrati og aktivt medborgerskab
- Chef-til-leje

H.C.Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING
Brug proceskonsulenter med topledererfaring. Den erfaring har vi!
Tlf. 7022 0272
www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen *i virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

www.lundgaard-konsulenterne.dk

Af Rune Engelbreth Larsen. Naturen svarer igen

Naturen skal i fokus fremfor økopolitik

Naturpark Thy er et af de steder i Danmark, hvor biodiversiteten trives. Men der skal meget mere fokus på at give plads til naturen, mener Rune Engelbreth Larsen.
Foto: Carsten Ingemann / Polfoto

Regeringer af begge farver bærer et tungt ansvar for, at arter uddør med historisk hast i Danmark, og for, at vi på ingen måde har prioriteret vore selvvalgte (og velvalgte) internationale forpligtelser til at standse den omsiggribende artsuddøen - med andre ord: Biodiversitetskrisen har næsten frit løb.

Men svigtet kunne måske have været mindre, hvis andre havde været fremme på den bane.

I Danmarks Naturfredningsforening (DN) bærer vi vel også en del af medansvaret, fordi vi ikke har prioriteret problemet højt nok de seneste par årtier, men har ladet det overskygge af miljø- og økologi-dagsordener.

DN er selvfølgelig bundet af vedtægternes målsætning om »en rig og mangfoldig natur og et rent og sundt miljø«. Men målsætningen fortæller ikke noget om prioriteringen i naturkampen, og i en årrække med medlemstilbagegang har man valgt det, der appellerede bredt, snarere end at fokusere på den vanskeligere, men for naturen vigtigere biodiversitetskrise.

Det største problem er underprioriteret

At de store sigtelinjer i landets største naturorganisation også er åbne diskussionspunkter, afspejler mediedebatten selvfølgelig - for eksempel i den seneste tid, hvor en af foreningens tidligere præsidentkandidater og nuværende naturvejleder i Naturstyrelsen, Michael Stoltze, blandt andet har kritiseret foreningens top for at give Bæredygtigt Landbrug vind i sejlene, og hvor foreningens tidligere direktør David Rehling blandt andet har påpeget vigtigheden af, at DN kæmper for at få planloven tilbage under Miljøministeriet.

For en ordens skyld: Jeg er både enig og uenig i flere punkter hos begge. Jeg taler naturligvis udelukkende på egne vegne, selvom jeg også sidder i foreningens hovedbestyrelse - for skønt foreningens medlemmer har mest tilfælles, er der som i alle større organisationer og partier selvfølgelig forskellige syn på bærende prioriteringer og problemstillinger på kryds og tværs.

Mens foreningens lokalafdelinger har koncentreret sig om de lokale forhold, de er sat i verden for at løse, har toppen i pyramiden imidlertid satset meget på økologi og underprioriteret det største og mest akutte nationale naturproblem: Den galopperende naturforarmelse og den voldsomme tilbagegang for truede arter.

Når det brænder på, gælder det jo ellers om at slukke ilden dér, hvor den raser allermest, og intet har brændt på så foruroligende som tabet af truede arter og fragmenteringen af levesteder. Samtidig er der trods alt utallige supermarkeder såvel som politiske partier og økologiske interesseorganisationer, der gør et stort arbejde for økologien, hvorimod landets truede arter og fortrængte levesteder kun undtagelsesvis opnår mere end en notits i avisen. Det burde i sig selv tale for at løfte sidstnævnte dagsorden.

Naturen mangler kort sagt plads

Skal det siges kort, er hovedproblemet i dansk natur pladsmangel. Forskere har påpeget det igen og igen - for eksempel professor Carsten Rahbek, Københavns Universitet: »Det altoverskyggende problem er tabet af areal og plads. Det handler om plads, plads og atter plads.« (Teknologirådet, 2007). Og seniorforsker Rasmus Ejrnæs, Aarhus Universitet: »Det er det helt store problem - vi har simpelthen ikke givet plads til naturen.« (Ingeniøren, 2015).

Nu skulle man tro, at så klar en besked var til at forstå. Selv for regeringspolitikere. Man skulle tro, at VK-regeringen (2001-11), SR(-SF)-regeringen (2011-15) og den nuværende regering satte målrettet ind for at sikre naturen plads. Særlig fordi staten er landets ubetinget største lodsejer og en stor del af indsatsen kunne opnås på de 2.000 kvadratkilometer natur, som staten ejer i forvejen, hvor vi også er fri for klassiske lodsejerkonflikter. På de største arealer kunne man tilstræbe vildere og mere selvforvaltende natur på naturligere præmisser. Vi kunne lade staten gå foran så omkostningseffektivt og fagligt forsvarligt som muligt.

Hver gang en statsskov eksempelvis ophører som produktionsskov og bliver skov på skovens præmisser, har vi også givet naturen mere plads. Og hver gang staten undlader at opdyrke statsarealer for at fodre de vildtlevende hjorte, men i stedet lader arealet overgå til naturen og lader hjortene leve udelukkende af naturens fødegrundlag, har vi også givet naturen mere plads.

De grønne organisationer kunne koncentrere flere kræfter om at presse politikerne i den retning - det ville batte i forhold til biodiversitetskrisen.

År efter år har forskere efterlyst fokus på naturens pladsmangel, men i DN har vi nok for ofte fulgt andres populære dagsordener i stedet for selv at skabe en vigtig naturdagsorden om biodiversitetskrisen.

Økologi er ikke løsningen

Økologi er blevet gjort til et universalmiddel, der »løser mange af naturens problemer nærmest automatisk« og »skal redde dansk natur«, ja, ligefrem hjælpe os mod arternes »masseuddøen«, som det har heddet. Og ganske vist er økologi prisværdigt af flere grunde, men at det skulle redde dansk natur, er ikke én af dem. Men den fremstilling har i en årrække fjernet fokus fra biodiversitetskrisen og pladsmanglen.

En bred horisont med flere sigtepunkter er godt og nødvendigt for en stor aktør, men for mange spredehagl i skivens periferi er ikke heldigt.

På det seneste er DN da også så småt begyndt at flytte fokus. Et artsregistreringsprojekt hedder Biodiversitet.nu, et naturkapitalindeks afslører kommunernes naturværdier, og vildere natur er for første gang italesat i en vigtig kampagne. Men viljen til at rykke biodiversitetsdagsordenen op i den politiske superliga er stadig fraværende i toppen her - og i andre grønne kredse.

”Ganske vist er økologi prisværdigt af flere grunde, men at det skulle redde dansk natur, er ikke én af dem. Men den fremstilling har i en årrække fjernet fokus fra biodiversitetskrisen og pladsmanglen.”

Og derfor er det også fortsat en alt for lavt prioriteret problemstilling blandt vore politikere.

Grønne organisationer og naturvenner i det hele taget må i højere grad tage konsekvensen af, at vi står overfor den allerstørste naturkrise i danmarkshistorien og derfor i betydeligt højere grad må målrette større dele af oplysning, kritik og indsats dér, hvor det brænder på.

Gør vi det, kunne det også være, at en regering eller to kunne overbevises - eller presses - til det samme.

I næste nummer: Kommunen nr. 12 udkommer den 8. maj

Sexchikane

Kommunen undersøger omfanget blandt nyvalgte byrødder og spørger:
Rammer sexchikane kun kvinder?